

עיקרי שיטת השד"ה בתפילת ערבית ליל פסח

- א. שיטת השד"ה נצמדת מירבית לרד"מ שהוא זה שהכין סידור כוונות מפורט בשיטת הרש"ש. הרש"ש עצמו לא הכין סידור כוונות לערבית ליל פסח.
- ב. היכלות תפילה זאת הם של ישו"ת ואו"א עילאין דבריאה כיוון שיש לברר גם עבור גד"א את ברורי הפנים (ענ"ה פ"ז סוע"א, פ"ז ע"ב "באהבה").
- ג. ברורי רפ"ח כמו בשבת, כלומר אוכל מתוך אוכל (פאת השדה שני"ו). משמע גם מדבריו שאין אלו ברורי רפ"ח אלא אוכל מתוך אוכל. יש להתיישב בדבריו.
- ד. לגבי שמות המוחין שמקבלת הנוק' ב"שמע": הרד"מ כתב שמות אלוקים כמו בחול. הגהת השדה (ענ"ה פ"ו אות ט"ו, פאת השדה ש"ז), מצדיק את הרד"מ ומבאר זאת ע"פ ע"ח שאו"א פ"ו שחיצוניות אימא עילאה מתגלים בד' ספירות תחתונות שלה. כלומר למרות שאלו מוחין דקט"ב, שמותם אלוקים. בפאת השדה שני"ו (בשתי הגהות) משמע ששיטתו הוא לכוון גם בנוק' שמות אכדט ולכן גורע שמות אלו (ניקוד נה"י) בתיבת "ישראל" ומכוונם בתיבת "שמע" כדין הפשוט של שעהכ"ו שלא חילק בקט"ב בין יש"ס לתבונה או בין ו"ס עליונות לד"ס תחתונות. מצד שני היה חשוב לשדה לסנגר על הרד"מ כפי שמתבטא "פי צדיק ברור מיללו".
- ה. "ישראל" – גד"א דאו"פ דאח' בלבד (פאת השדה ש"ז ע"ב). את או"פ דפנים נכוון ב "באהבה".
  - ו. מקבל השפע הוא ז"א בלבד. הנוק' תקבל רק בכריעות וזקיפות (ענ"ה ע' ע"א, פ"ז ע"ב).
  - ז. בתיבות ה' אלוקינו ה' השני, יש לכוון להמשיך את הריו"ו וה"ג עבור הכליף דמ"ן דאימא, ואח"כ את טיפת הע"ב וה"ח שניהם עד כחב"ד דאבא. ב"אהד" יהיה זווג של ביאה קדמאה לעשותה כלי ואח"כ זיווג הולדה (מקביל לקשע"ה ויוצר). בזו"ן זה יתבצע ב"באהבה" וב"שים שלום" (פאת השדה שני"ו, ש"ט). אין מכוונים בקשע"ה.
  - ח. בתיבת "אחד" יש להעלות למ"ן גם את מה שקיבלה הנוק' (כולל שלושת עיינין) (שע"ר ח"ב ע"ח).
  - ט. ציקי קדרה ללא שמות אלוקים (פאת השדה שני"ז, הגהת הסידור ו' ע"א).
  - י. להוסיף המשכת מוחין לאו"א דבריאה כמו ביוצר דחול אח' (כמו "ועד") ופנים (כמו "תהילות"). (פאת השדה שני"ז סוע"א רע"ב). מערכות 7-8.
  - יא. בכריעות וזקיפות מכוונים במוח אחד בלבד וכן בחכמה דכתר: ע"ב קס"א בלבד (פאת השדה שני"ז ע"ב).
  - יב. כריעות וזקיפות להעלות הנוק' בראשונה עד החזה ובשניה שווה בשווה אליו (פאת השדה ש"ז ע"ב, ענ"ה ע"ב סוף אות ד'). ההגהה כתובה על ז' ע"א כלומר גם בכריעות וזקיפות ראשונות. ההפניה לענ"ה עוסקת בכריעות וזקיפות שניות. לא ברור לחלוטין מה עמדת ענ"ה ומה עמדת השדה.
  - יג. יש להעלות הנוק' דנקודה ג' וד' וכן לבנותם באטב"ח מ"אל עליון" ואילך (פאת השדה שני"ז ע"ב, ענ"ה פ"ז ע"ב).
  - יד. יש לכוון כל הכוונות של לאה אך להמשיכם לנוק' סתם (המשכת מוחין באו"ח, המשכת שפע של ד' לאות) (פאת השדה שם).

ט"ו. המשכת קט"א די שסו"ת ב"קונה הכל" אחר גמר כניסת מוחין דאבא עילאה. יש לבצע דחיית מוחין דקטנות עד היסוד דז"א. המשך הדחיה ב"שים שלום" כמו בחול (סדור ט"ז ע"א, הגהת הסידור, פאת השדה ש"ז סוע"ב).

ט"ז. אין לכוון בנרנח"י של קט"א (פאת השדה שנ"ח סוע"א, סדור החול "האל" אין שם נרנח"י, הגהת הסדור ס"א ע"ב אות א').

י"ז. "באהבה" יש לברר ברורי בינה וחכמה (כמו הרד"מ, פאת השדה ש"ח – ש"ט, שנ"ח, ענ"ה ע' אות י"א, י"ב, פ"ח אות י"ז).

י"ח. "באהבה" יש חילוף שני כמו בר"ה (פאת השדה שנ"ח ע"ב 3 פעמים, ענ"ה פ"ח אות ט"ז, ענ"ה ע' אות ט').

י"ט. להוסיף ב"באהבה" את הכ"ב אותיות מנצפ"ך עליה לחיק או"א וכו' (פאת השדה שנ"ח ע"ב).

כ'. "מלך עוזר..." עבור פרצוף ג' וד' (פאת השדה שנ"ט רע"א). יש לראות 4 נרנח"י ולא שלוש כי חוזר לחילוף ראשון (ע"פ ענ"ה ע' אות ט').

כ"א. אין לכוון את כוונת הגר"ם ב"אתה קדוש" כי ממילא או"פ דפנים דחכמה דכתר מתפשטים מיד בחח"ן בג"ה דת"י דז"א (פאת השדה שנ"ט ע"א, ענ"ה נ"ד ע"א).

כ"ב. יש לכוון בהווית הברכה הרביעית בנשיקין כמו בשבת, מספירה לספירה ומפרק לספירה (פאת השדה שנ"ט ע"א).

כ"ג. בסוף רצה, מודים ושים שלום, יש להמשיך מהנה"י עצמם לנוק' ולא מהפרקים שעלו לחג"ת כי זה לא שייך בשבת וביו"ט (פאת השדה שנ"ט ע"א, סדור החול צ"ט ע"ב).

כ"ד. "שים שלום", יחוד זו"ן הגדולים (פאת השדה שנ"ט, ש"ז). אחרי זיווג ראשון בכתר, העברת שאר המוחין לחב"ד מפורטת ומכילה עי"מ, אח' ופנים, חיצוניות ופנימיות, ואז יש לכוון לבנות אותם לתקנם ולזווגם. וכן אח"כ כשמעבירים לו"ק. אין צורך לכוון בס"ג וכ"ב אותיות (פאת השדה שנ"ט ע"ב).

מתורתו של הרב החסיד מה"ר דוד מאג'אר ז"ל

מלובשים כבג"ה וי"ב בניקוד מה"ש מלובשים
בחו"ג דת"י שהם נרנח"י דחיות ודנשמות ורוחות
דנרנח"י דנח"י דנשמה לחח"ן בג"ה דת"י דכלים
פנימיים דג"פ כח"ב דה"פ כינה דמ"ה וב"ן דמ"ה
ודב"ן דז"א.

ועתה יכוין להמשיך ג' קווי חח"ן בג"ה דת"י
דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ או"א עילאין עם
חח"ן בג"ה דת"י דב' צלמי נ"ר דנרנח"י דחיה
דמ"ה וב"ן דמ"ה ודב"ן שהם ב' שמות אכדט"ם
וב' שמות א"ם ג"ל וב' שמות דמספר אכדט"ם
ע"ה וב' שמות הנו' בלי מספר ע"ה עם המוחין
דחו"ב וחו"ג דקטנות ב' שהם ב' שמות הנו'
מלובשים בהם עם הנרנח"י שהם כ"ד הוי"ת כנו'
שהם נרנח"י דחיות ודנשמות ורוחות דנרנח"י דנ"ר

שמע בתיבת שמע יכוין לברר מכלים וניצוצות
ואורות דרפ"ח דז' מלכים דאו"פ דאחור
דכ"ה פרצופי כחב"ד דחכמה דזו"ן דאבי"ע
דאצילות דע"י וא"א ואו"א וזו"ן ושאר הכוונות
כמו בחול אלא שכאן הוא בו' פרקי נה"י שהם
נהי"ם וחג"ת דנה"י דג"פ כח"ב של אימא עילאה
כסדר כל ק"ש טו.

ישראל יכוין שכבר היו חח"ן בג"ה דת"י דג"פ
כח"ב דישסו"ת עם חח"ן בג"ה דת"י
דג' צלמי נח"י דנרנח"י דנשמה דמ"ה וב"ן דמ"ה
ודב"ן שהם ב' שמות קס"א וב' קמ"ג וב' קנ"א
עם מוחין דגד"א דישסו"ת שהם עסמ"ב מלובשים
בהם עם הנרנח"י שהם כ"ד הוי"ת ו' בניקוד
פס"ח מלובשים כחח"ן וששה בניקוד צש"ק

כהגהת השמ"ש זיע"א שכל הי"ם דמ"ה הם בימין דז"א (ונק' חח"ן ודת"י דחסדים), וכל הי"ם דב"ן הם
בשמאל ז"א (ונקראים בג"ה ודת"י דגבורות). א"כ מ"ש חב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה הם ממש חב"ד, ונק'
חכמה ועטרא דחסדים. וא"כ א"צ למ"ש הרנ"ה ז"ל דף י"ח רע"ג [בדפו"י, ואצלנו עמוד ג"ט] לפרש, ר"ל
מ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד, כי לפי מ"ש השמ"ש בשער המוחין פרק ט' הנו' מוכן (מכת").

טו. שד"ה: מ"ש רבינו הרד"מ זלה"ה בכוונת קריאת שמע של ערכית דפסח בתיבת שמע כל הכוונות שאנחנו
מכוונים בחול ממש, גם הביא מוחין דאלקים כמו בחול ממש. ולכאורה נראה קשה, דהיה לו להביא מוחין
דקטנות ב' והם אכדט"ם, יען שקטנות א' והם שמות אלהי"ם בלילה הוא אינה בא אלא באחרונה אחר
גדלות ב', ומחמת זה החברים של הבה"כ שלנו חברת רחובות הנהר יכב"ן העבירו עליה הקלמוס וגם
השמיטו אותה מהסידור הנדפס מחדש עי"ש.
ונלע"ד כי שפתי פי צדיק מורינו הרד"מ ז"ל ברור מיללו, וכוונתו רצויה כי אלו ג' אלקים שכתב הם
קטנות ב' דאו"א עילאין. והוא על פי מ"ש רבינו זלה"ה בעץ חיים שער או"א פרק ו' ובכמה מקומות,
ח"ל בקיצור, כי חיצוניות אימא עילאה הם שמות אלקים ומתגלים בד' ספירות התחתונות שלה. יצא לנו
מזה שנה"י דקטנות ב' דאימא עילאה הם שמות אלקים. משום הכי בתיבת שמע הביא שלשה שמות
אלקים והם דקטנות ב', אבל בתיבת ישראל שאנחנו מכוונים להמשיך כל קטנות ב' דאו"א עילאין שהוא
כללות פרצוף החיצון דאו"א עילאין, הביא שמות אכדט"ם, יען כי לא נתגלו שמות אלקים כי אם בתנה"י
דפרצוף החיצון דאימא עילאה, ולעולם בין בתיבת שמע ובין בתיבת ישראל הכוונה היא במוחין דקטנות
ב', ואין שינוי ביניהם אלא בשמות, שבתבת שמע הוא שמות אלקים ובתיבת ישראל הם שמות אכדט"ם
וכנוכר. וראיתי להר"א אליהו משען ז"ל בכתב יד על כוונת ערכית דליל פסח דף ח"י ע"א [א"ה ימ"ה יצ"ו,
הובא בספר צדק ושלוש דף פ"ט בנר"מ] שהאריך להקשות בזה, ולפי מ"ש כנו"ל אין כאן קושיא ודו"ק
(מכת").

אתה

ברוך

פז

ערבית ליל פסח מהורד"מ ז"ל

כונת העמידה. ברוך אתה ה' כשאר הימים אלא ו"ק או ג"ר דאימא וכן דאבא הם מוחין דגדלות א' וגדלות ב', ונוק' העולה מבריאה לאחור דנה"י דז"א הם ה"פ בינה וה"פ חכמה דיעקב ורחל.

אלהי אברהם, יכוין להמשיך פ"א דגר"ב דאימא ופ"ת דגר"ב דאבא שהם הוי"ה בניקוד פתח והוי"ה בניקוד חיריק וב' שמות ע"ב מלובשים בכ' קס"א, ואח"כ יכוין להמשיך קו ימין דקטנות א' דתבונה עם כל בחי' כלים צלמים מוחין נרנח"י, וזה בכל דבר. ועד"ז באלהי יצחק קו שמאל, ואלהי יעקב קו אמצעי. ושאר התיבות יכוין כמו בשחרית, אלא שהמוחין המתפשטים בז"א בכל כללות העמידה הם המוחין דגדלות ב', ודחיית המוחין דקטנות מתיבת האל ואילך הם המוחין דקטנות א' דתבונה.

קונה הכל, אחר שנמרים ליכנס כל המוחין דגדלות ב' דאבא יכוין להמשיך כל כללות קטנות א' דיש"ס בכל בחינת כלים צלמים מוחין ונרנח"י כנוכר, ובנין הנקבה הנבנית מתיבת אל עליון ואילך הם כללות אחור ופנים* דאחור דה"פ בינה וה"פ חכמה דפני' דנוק' דז"א.

באהבה יכוין למסור וכו', ולהעלות מ"ן מהיכל אהבה דהיכל ק"ק דה"פ ישסו"ת וה"פ או"א דבריאה ולברר מחלקי אורות ניצוצות כלים דרפ"ח ניצוצין דאו"פ דפנים דה"פ בינה וה"פ חכמה דז"א וגם דנוק' דז"א, ולהעלותם למ"ן לזו"ן, ואז מסתלקים מז"א כל כללות המוחין דקטנות וגדלות א' וב' דישסו"ת ואו"א ומוחין דיש"ס ואבא מסתלקים מתוך מלבושיהם ועומדים לאו"מ ע"ג רישא דז"א, ומוחין דאימא ותבונה עם כל בחינות כלים וצלמים ומוחין ונרנח"י נכנסים ומתפשטים בנקודת אחור דאחור דה"פ בינה וה"פ חכמה דפנימי' דנוק' דז"א והב' צלמים הנו' דאבא ויש"ס העומדים ע"ג רישא דז"א עולים למ"ן עם נשמתו עם נשמת יסוד דא"א וכו' עד ע"כ ס"ג דא"ק וכו'.

דנרנח"י דחיה לכלים חיצוניים ואמצעיים דחח"ן כג"ה דת"י דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ חכמה דמ"ה וב"ן דמ"ה ודב"ן דפנימיות דז"א*.

כ ו ע"ב

ה' אלהינו ה', יכוין כשאר הימים.

אחד יכוין כשאר הימים, ויכוין להוציא ג' צלמי נרנח"י דנה"י דנרנח"י דחיה דמ"ה וב"ן דמ"ה ודב"ן כל צלם כלול מי"ס, ויורדים ומתלבשים באחור דכחב"ד דפרצו' כחב"ד דה"פ או"א עילאין ונשאר שרשם שם ומוציאים הארתם לחוץ לכחב"ד והם מ' דצלם והחג"ת והנה"י דצלמים הנזכרים יורדים ומתלבשים באחור דחג"ת דפרצו' כח"ב דה"פ או"א עילאין, ונשאר שרשם שם, ומוציאים הארתם מוחין לחג"ת והם ל' דצלם, והנה"י דצלמים הנזכרים יורדים ומתלבשים באחורים דט' פרקין דנה"י דכח"ב דה"פ או"א עילאין והם צ' דצלם. עתה יכוין להמשיך לז"א מוחין דו"ק דגדלות ולהחזיר המוחין דקטנות שעלו למ"ן באופן זה, תחילה יכוין להמשיך כל המוחין דקטנות ב' דאו"א כנוכר כתיבת ישראל, אח"כ יכוין להמשיך ו"ק דנה"י דאימא שהם נה"י וחג"ת דנה"י דג"פ כח"ב דה"פ אימא עילאה עם שית פרקין רצ' דצלם רג' צלמי נח"י דנרנח"י דחיה דב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן עם שית פרקין דמוחין דחו"ב וחז"ג דגדלות ב' שהם ד' שמות עסמ"ב מלובשים בד' שמות קס"א קס"א קמ"ג קנ"א עם הנרנח"י שהם ח' הוי"ת מנוקדות כידוע שהם נרנח"י דחיות ונשמות ורוחות דנפש ורוח דנפש דנח"י דנרנח"י דחיה דב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן לחח"ן כג"ה דת"י דחב"ד וחג"ת דג"פ כח"ב דה"פ חכמה דב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן דפנימיות דז"א.

כונת הרומ"ח כמו בשחרית.

בשכמל"ן ככל ק"ש בלי שינוי, אלא שבמקום לאה יכוין נוק' סתם.

ערבית ליל פסח ההיכלות דערבית זה הם בכללות ה' פרצופי ישסו"ת וה' פרצופי או"א עילאין.

מלך עוזר וכו', יכוין בתיבות אלו להמשיך כל המוחין הנזכרים דאחור ופנים דפנים שהם מוחין דקטנות וגדלות א' וב' רישסו"ת ואו"א בכל בחינותיהם כלים צלמים מוחין נרנח"י וגם מוחין דפנים דאחור ס"ו דקטנות וגדלות א' וב' דאבא ויש"ס בכל נקודותיהם הנו' בנקו' פנים דאחור ונקו' אחור ופנים דפנים דכ"ה פרצופי בינה וכ"ה פרצופי חכמה דמ"ה וב"ן דפנימיות דיעקב ורחל מלכויות בתיבת מלך והנה"י בעוזר וחג"ת במושיע וחב"ד במגן, כסדר הנזכר בחול"ו.

ברוך אתה ה', יכוין להחזיר המוחין דז"א דרו"ק דכל המוחין דקטנות וגדלות א' וב' בכל

כנזכר בחול, ונעשים ה' צלמים דנרנח"י דנשמה ונרנח"י דחיה כוללים דמ"ה וב"ן, וכל אחד כלול מ"ס, ויורדים ומתלבשים בפנים דפנימיות דכחב"ד דכ"ה פרצו' ישסו"ת וכ"ה פרצו' או"א עילאין, ונשארים שם הכחב"ד דכל הצלמים הנזכרים, והם מ' דצלם, והחג"ת והנה"י דכל הצלמים הנזכרים יורדים ומתלבשים בפנים דפנימיות דחג"ת דכל הפרצופים הנזכרים דישסו"ת ואו"א עילאין ונשאר שם החג"ת דכל הצלמים הנזכרים והם ל' דצלם, והנה"י דכל הפרצופים הנזכרים יורדים ומתלבשים בפנים דפנימיות דמ"פ נה"י דכל הצלמים הנזכרים דישסו"ת ואו"א והם צ' דצלם.

טו. שד"ה: גירסא ראשונה בכ"י ואחור, והוגה עפ"י דברי הרב עלי נהר לעיל כ"ה ע"ב [כדפו"], ואצלינו עמוד ס"ט [ע"ש]. ואפשר לקיים גירסא הראשונה עפ"י מ"ש הרד"מ ז"ל בספרו חסדי דוד כלל ק"ך בגסירה דזו"ן הגדולים שקו ימין של ב' צלמים דאו"א עומדים ע"ג רישא דז"א וקו שמאל של ב' הצלמים נכנסים בתוך הנוקבא, נמצא שחכמות דפנים ואחור דאחור עומדים ע"ג רישא דז"א, ועתה במלך עוזר שכולם נכנסים בנקו' יוצדק לומר פנים ואחור דאחור נכנסים בנקו' על חסדים וחכמות שהיו ע"ג רישא דז"א, כי מה שנכנס בתחילה בינות וגבורות של פנים ואחור דאחור ועתה גם חכמות וחסדים דפנים ואחור דאחור עם ב' צלמי אחור ופנים דפנים, וק"ל (מדפו").

יז. שד"ה: כתב הרא"מ ז"ל בכתב יד אות ל"ג [א"ה ימ"ה יצ"ו, הובא בספר צדק ושלום הנ"ל בדף צ"ב אות ח'] וז"ל, בין לפי הקיצור שקיצר הרד"מ ז"ל בין לפי הסדר המסודר לפנינו הרי גם המשכת המוחין דפכ"פ גדלות א' בז"א נעשה על ידי תפלתנו וכו', עיין שם שאריך להקשות.

ונלע"ד שטעמו של מורינו הרד"מ ז"ל הוא ממ"ש הרב בשער הכוונות בדרושי שבת דף ס"ו ע"ד ודף ע' ע"א וז"ל בקיצור השייך לענינינו, ואחר בין השמשות חוזרת הנוקבא פכ"פ נקודה תחת היסוד וע"י תפלת ערבית של שבת קודש נעשית פרצוף גמור פכ"פ בכל הנה"י יעו"ש. יצא לנו מזה שקדושת שבת מאליה אינו נתקן כי אם בחינת האחור, אמנם בחינת פנים צריך לתקן ע"י תפלתנו. ואם כך הוא בשב"ק החמורה שאינו נתקן מכח קדושת היום כי אם בחינת האחור, קל וחומר בכל יו"ט שאינו נתקן בכח קדושת היום כי אם דווקא בחינת האחור, אבל בחינת הפנים צריך שיבוא על דינו. ואע"ג שראינו שגשגתה ליל פסח משאר יו"ט למעליותא שנמשך בתפלה אחת של ערבית מה שאנחנו ממשוכין בשאר יו"ט ע"י כמה תפלות, עם כל זה לענין קדושת יו"ט הם כולם שוים לטובה ואין הפרש ביניהם. וכן כתב בנה"ש שלום דף כ"ז ע"ב [בגד"מ דף ל"ד ע"ג], כי מכח קדושת יו"ט נמשך לזו"ן גדלות א' דישסו"ת ועלו זו"ן במקום ישסו"ת, ולא חילק בין פסח לשאר יו"ט, משמע שכל הימים טובים שוו בשיעוריהם בדבר זה. וכתב עוד לעיל מזה, וזה ודאי בין בחיצוניות בין בפנימיות, נמצא שגם בחיצוניות גדלות א' נמשך ממילא בכח קדושת יו"ט. ולכאורה נראה שדברי מורינו הרש"ש ז"ל אלו הם היפך דברי קדשו בהקדמת כוונת ד' כוסות ומציא מצה שכתב שם וז"ל בקיצור, לברר בירודי ה"פ בינה דזו"ן ע"כ יעו"ש. אמנם לפי מ"ש א"ש, כי מוכרח לומר כי מ"ש הרב דגדלות א' נכנס מאליו הוא ר"ל על בחינת האחור, וזה מכח ק"ו

בחינות כלים צלמים מוחין נרנח"י או"פ נכנסים בתיבת ברוך לכחב"ד וחג"ת דאו"פ כ"ה פרצופי בינה וכ"ה פרצופי חכמה דמ"ה וב"ן דפנימוות דז"א וג"ר רכל בחינות הנז' קטנות וגדלות א' וב' דאו"פ דמ"ה דאו"פ דמ"ה וב"ן בכל בחינות כלים צלמים מוחין נרנח"י נכנסים בתיבת אתה, וכשאומר תיבת ה'

יכוין להמשיך מכל המוחין הנזכרים לנוק', דהיינו זקיפה א' להמשיך ולהאירה מהו"ק רכל בחינות הנז' ובזקיפה ב' להמשיך ולהאירה מהג"ר רכל בחינות הנז' קטנות וגדלות א' וב' דאו"פ דמ"ה וב"ן כל בחינה כלולה מד' בחינות כלים וצלמים ומוחין רנח"י [נ"א: נרנח"י] כנו"א*.

כ"ו ע"ד

סדר כונות ליל פסח בקצרה"י

קדש תחילה קטנות ב' ואחריו גדלות ב' דאימא, וכיון שמכל שכן שכבר נכנס תחילה גדלות א', וסדר הכוונה של קטנות ב' בכוס זה הוא שהכוס והיד שהוא בחינת מעשה יכוין כי האצבעות יד ימין האוחזות הכוס והכוס גימ' אלהי"ם והוא קטנות, אמנם תמורתו אכדט"ם, וה' אצבעות הם כנגד ה' אותיותיו והכלי הוא הכוס והמוחין הוא היין שבתוכו כי אכדט"ם גי' ע"ה ע"ה כמספר יין עם ה' אותיות השם הזה, והגדלות ע"י הדיבור של הברכה והקידוש הו"ה דע"ב.

מוציא מצה מוחין דאבא וגדלות א' כבר נכנס מאליו כמו מוחין דאימא, ויכוין להכניס קטנות ב' וגדלות ב' ואחריו קטנות א'. כוונת גדלות ב' כי מצה גימ' ע"ב ס"ג והם חו"ב דאבא והם ב' מצות הכהנת והלויה, ומוח דדעת היא הג' שהיא התחתונה הנקראת ישראלית. וקטנות הא' יכוין בביצוע המצות כי העליונה נשארת שלמה והיא כנגד יו"ד חכמה והב' שהיא האמצעית יבצע אותה בצורת ד' וצורת ו' ויחברנה עם העליונות שהיא יו"ד ונעשית ד"י, וגם אות ד"ו נעשית בחציה אשר חבר עם השלמה שהיא אות ד' וחציה האחרת יצניענה לאפיקומן היא ו' והרי אותיות ד"ו. והג' מצות עצמן הם ג' ווי"ן, והרי קטנות א' שהם מוחין דאלהי"ם ונרמזו בזה דהעיקר הוא באות ה' כנוכר.

כרפס יכוין להכניס קטנות א' דאימא כי כרפס גימ' שי"ן כמנין אלהי"ם דיודי"ן שעולה ש', ושי"ן במלואה גימ' ש"ס, ויכוין ליכנס עמה קטנות א' דבי' ודעת דאימא.

ב' כוסות האחרונים חו"ג דאימא, ויכוין בב' כונות אלו דחו"ג אלא דבברכת המזון העיקר הם החסדים ובהלל הגבורות, והשינוי שביניהם באל"ף דשם אלקים, דחסדים יו"י ודגבורות יו"ד.

מגיד כוס ב' מוח בינה דאימא כי קטנות הא' כבר נכנס ועתה נכנס גדלות א' שם ס"ג וק"ב שם אכדט"ם ומתחלק בשם א"ם ג"ל וגדלות ב' שהם שם ס"ג, ודרך הכוונה בבחינות המעשה והדיבור ע"ד הנזכר בד"ה [נ"א: בכוס] א'.

הנזכר דשבת. ועיין בנהר שלום דף כ"ט ע"א [בנר"מ דף ל"ז ע"א] שכתב שכל המוחין הנכנסים בלילה הזו כולם נקראין בחינה אחת [כי אי אפשר שיכנסו פנים דישסו"ת עד שיכנסו מוחין דאחור דאו"א עילאין, ואם איתא דבקדושת היום נכנסים גם הפנים דישסו"ת הרי נשתנה הסדר ודו"ק] וכו' יעו"ש. אם כן מוכרח מדבריו שבתיבת באהבה נמשכים מוחין דפנים דישסו"ת עם מוחין דאחור דישסו"ת דווקא, ודו"ק (מכת"י). יח. הקדמה זו היא קיצור שעשה הרד"מ ז"ל להקדמתו דלקמן לליל הסדר. ובסידור כת"י הובא מקומה אחר הקדמת ליל הסדר, וכפי שצ"ל מקומה, ואנחנו השארנו מקומה כאן כמ"ש בעג"ה דפו"י.

הקדמה לכוונות ליל הסדר ממהר"ש שרעבי זלה"ה

הצלם דמוחין דקטנות וגדלות ב' ע"ג רישא דז"א, וגם לזווג חב"ד והו"ק דישסו"ת, ולהמשיך משם כל הצלם דמוחין דקטנות וגדלות א'. כל זה הוא בברכת הקידוש שהיא דאורייתא ובה יכוין לקיים מצות ד' כוסות דרבנן. ואח"כ בכל כוס וכוס יכוין להמשיך הראוי מאותם המוחין העומדים ע"ג רישא דז"א תוך מחלק קטנות א' דאינו מתפשט בו עד הכרפס, אמנם כבר הוא עומד ע"ג רישא דז"א. וברכת הכרפס היא ברכת הנהנין ואינו ענין למוחין. וכן על זה הדרך בברכת המוציא ומצה היא להעלות מ"ן מבידורי ג"ר דה"פ חכמה ע"ד הנזכר ולזווג ג"ר דאו"א עילאין הנקראים אבא, ויכוין בברכת האכילה כשאר ימות השנה, וכשחל פסח בשבת יניח (ב') [י"ב] מצות ככל שבת ובכללם הג' שמורות ויהיו מן הד' אמצעיים, וכשיחתוך המצה לב' ביחץ ישים אחרת שלמה כמקומה, וכשירצה לברך המוציא יקח הב' מצות אמצעיים העליונים המוציא שכנגד היו"ד בימין ושכנגד הוא"ו בשמאל ויחבר אחוריהם ביתה ופניהם חוצה וכיניהם הפרוסה, ובלקחתם ובברכתם יהיו ע"ג התחתונות שהם ב' ההי"ן להשפיע עליהם.

קדש י"ט ד' כוסות כל כוס מצוה בפני עצמה כנוכר בגמרא רבינא אמר כל חד וחד מצוה באנפי נפשיה היא לפיכך בברכת הקידוש יכוין להוציא ולהמשיך צלם שלם דמוח חכמה, ובברכת אשר גאלנו צלם שלם דמוח בינה, ובברכת המזון ב' צלמי מוחין דחו"ג. ובכל א' יכוין לקיים מצות ועשית עפ"י הדבר וכו', והיא מצות לא תסור והיא מצות הד' כוסות עצמם. אמנם בברכת הקידוש הנאמרת על כוס א' היא דאורייתא, וכן ההגדה הנאמרת על כוס ב' היא דאורייתא, וכן ברכת המזון הנאמרת על כוס ג' להמשיך החו"ג* כ"ז ע"א היא דאורייתא.

יכוין^ב בברכת הקידוש לקיים מצות כל הד' כוסות מצוה דרבנן, ויכוין להעלות מ"ן מבידורי אורות וכלים דה"פ בינה דזו"ן ודיעקב ורחל שהם ג"ר וו"ק דכינה הנזכרת ומבידורי כלים ואורות דו"ק דה"פ חכמה דזו"ן ודיעקב ורחל, ולהעלות המ"ן ממדרגה למדרגה עד רום המעלות כנודע אלא שהם בפרצו' הנז' דפרצופים העליונים. ולהמשיך המוחין והגרנח"י דמ"ה וכו", ולזווג הו"ק דאו"א עילאין הנקראים אימא להמשיך משם כל

הקדמה זו כתוב עלה מתורתו של הרב דוד מג'אר זלה"ה כ"א

דאימא עילאה, יכוין שכבר היו בקדושת היום ג' קוי ימין כללות חח"ן דג"פ כח"ב דה"פ ישסו"ת

קדש חכמה חח"ן דגדלות א' דישסו"ת כבר היה ולהמשיך חח"ן דקטנות ב' וגדלות ב'

יט. הקדמה זו היא הקדמת המ"ב של מוהרש"ש זיע"א.

כ. כאן מתחיל הקדמה אחרת והיא הקדמת המ"ק של מוהרש"ש זיע"א.

כא. כן כתב בכותרת להקדמה זו גם בסידור היר"א המצולם (ח"ב דף 357). אמנם בעלי נהר דפו"י ובסידור כוונות זמניות (דף ב' ע"א) כתבו המדפיסים בהערה לייחסו להרש"ש ז"ל על פי הרב תו"ח. ולא זכינו להבין ראיתם, וכבר דחינו הצעה זו בהגדה של פסח "אהבת שלום" (עמוד י"ט) ע"ש.

נרחים הפרצו' [נ"א: הפרקין] התחתונים לנה"י. וצריך לכון כל הכוונות אלו בין כמעשה שהוא לקחת הכוס כו"א או באכילה ושתייה בנוק' אלא שהוא באו"פ דו"ן ולחזור ולכוונם כל הכוונות הגז' בדיבור אלא שהוא באו"מ דו"ן כי כל מה שיש בפנימי יש כמקיף כנודע בדרוש ציצית ובדרושי ק"ש [נ"א: קבלת שבת] וכוונות קדוש דליל ש"ק, ואין הפרש ביניהם כלל.

כרפס חב"ד ד' קוי חח"ן בג"ה וחו"ג דדת"י דקטנות א' דתבונה אלא שהקו ימין נכנס בעצם ושאר הקוין הארה בלבד. יכוין להמשיך ב' קוי ימין חח"ן והארת ב' קוי שמאל וקוי [נ"א: וב' קוי] אמצע שהם בג"ה וחו"ג דדת"י דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ תבונה עם חח"ן בג"ה דת"י דב' צלמי נ"ר דנרנח"י דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן שהם שמות אלה"ם דיודי"ן דההי"ן דאלפי"ן [נ"א: שהם ב' שמות אלה"ם דיודי"ן וההי"ן ואל"ף בציור וכו'] בציור יו"י וציור יו"ד עם המוחין דחו"ב וחו"ג דקטנות א' שהם ב' [נ"א: ד'] אלה"ם כנו' מלובשים בהם עם הנרנח"י שהם י"ב הויו"ת הג' בניקוד פס"ח מלובשים בחח"ן וג' בניקוד צש"ק מלובשים בבג"ה וששה בניקוד מח"ש מלובשים בחו"ג דדת"י שהם נרנח"י דחיות ונשמות ורוחות דנרנח"י דנ"ר דנרנח"י דנשמה לכלים חיצוניים ואמצעיים דחח"ן בג"ה דת"י דפרצוף בינה דב"ן דמ"ה ודב"ן דחיות וזו"ן וחלק המלכיות והדמות והמספר דשמות ונפשות דנרנח"י הנו' יכוין להמשיך לחח"ן בג"ה דת"י דכלים חיצוניים ואמצעיים דג"פ [נ"א: דה"פ] בינה דב"ן דמ"ה ודב"ן דיעקב ורחל. ועוד תוסיף לקחת חלק החסדים דלאה לאו"פ וחלק הגבורות לאו"מ, וסדר הכוונה להמשיך כל המוחין בחב"ד* דו"א או דנוק', ואח"כ נרחים הב' פרקין [נ"א: פרצופים] לחג"ת והפרקין [נ"א: והפרצופים] התחתונים לנה"י ויכוין הכל בכרכה כאו"מ ושוב יכוין באכילה באו"פ כנו' בקידוש.

דחיצוניות עם מוחין פנימיים דצ' דצלם ומקיפים דל"מ דכללות חח"ן דג' צלמי נח"י דנרנח"י דנשמה דמ"ה וב"ן דמ"ה שהם ב' שמות קס"א ובתוכם מלובשים שתי שמות ע"ב דמוח חכמה דגדלות א' רישו"ת ובתוך כולם מלובשים האורות שהם נרנח"י והם ג' הויו"ת בניקוד פס"ח והם נרנח"י דחיות דנרנח"י דנח"י דנרנח"י דנשמה בכלים פנימיים דכללות חח"ן דג"פ כח"ב דה"פ בינה דמ"ה וב"ן דמ"ה דחיצוניות דו"ן, וכמו כן כבר היו חלקי המלכיות והדמות ומספר השמות וחלקי הנפשות* דמוחין והנרנח"י הנו' בכלים הפנימיים כז' ע"ב דכללות חח"ן דג"פ כח"ב דה"פ בינה דחיצוניות דמ"ה וב"ן דמ"ה דיעקב ורחל. עתה ע"י לקחת הכוס ובסגולת הדיבור של ברכת הקידוש יכוין להמשיך ג' [נ"א: ה'] קוי ימין דכללות חח"ן דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ אימא עילאה עם המוחין פנימיים דצ' ומקיפים דל"מ דה' צלמי נרנח"י [תוס' מנ"א: דנרנח"י] דחיה דב"ן דמ"ה שם אכדט"ם ב' צלמי נ"ר ושם קס"א ג' צלמי נח"י עם מוחין דחכמות דקטנות ב' שהם שם הנו', וגדלות ב' שהם שם ע"ב, מלובשים בהם, ובתוך כללות חח"ן דד' [נ"א: דה'] צלמי המוחין הנוכרים מלובשים הנרנח"י שהם ג' הויו"ת בניקוד פס"ח שהם נרנח"י דחיות דנרנח"י דנרנח"י [תוס' מנ"א: דנרנח"י] דחיה דב"ן דמ"ה לכלים חיצוניים אמצעיים ופנימיים דכללות חח"ן דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ חכמה דב"ן דמ"ה דחיצוניות דו"ן. ויכוין להמשיך ע"י השתייה חלקי המלכיות והדמות ומספר השמות עם חלקי הנפשות דכל כללות הכלים והצלמים והמוחין והנרנח"י הנו' לכלים חיצוניים ואמצעיים ופנימיים דכללות חח"ן דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ חכמה דב"ן דמ"ה דיעקב ורחל. ועוד תוסיף לקחת חלקי החסדים דלאה ואו"פ [נ"א: לאו"פ. נ"א: לאור פני רחל] וחלקי הגבורות לאו"מ, ולעולם סדר הכוונה להמשיך כל המוחין וההויו"ת דחב"ד [נ"א: כחב"ד] דו"א או דנוק' ונשארים שם הפרקין העליונים ונרחים הב"פ לחג"ת ומשם

כז ע"ג

מלובשים בג"ה דה' צלמי נרנח"י דנרנח"י דחיה
 רב"ן רב"ן דב"ן שהם שם א"ם ג"ל ב' צלמי נ"ד שהם
 [ג"א: שם] קס"א ג' צלמי נח"י עם המוחין דבינה
 דקטנות ב' וגדלות ב' שהם שם א"ם ג"ל וס"ג
 מלובשים בהם. ותוך כל כללות דה' קוי שמאל
 דה' צלמים הנזכרים מלובשים הנרנח"י שהם ג'
 הויו"ת בניקוד צש"ק שהם הנרנח"י דנשמות
 דנרנח"י דנרנח"י דחיה רב"ן רב"ן לכלים חיצוניים
 ואמצעיים ופנימיים דכללות בג"ה דנה"י וחג"ת
 וכח"ב דה"פ חכמה רב"ן רב"ן דחיצוניות דזו"ן.
 ויכוין להמשיך ע"י השתיה חלקי המלכיות והדמות
 והמספר דשמות ונפשות דנרנח"י הנז' לכלים
 חיצוניים ואמצעיים ופנימיים דבג"ה דנה"י וחג"ת
 וכח"ב דה"פ חכמה רב"ן רב"ן דחיצוניות דיעקב
 ורחל. ועוד תוסיף לקחת חלקי חסדי לאה לאו"פ
 וחלק הגבורות לאו"מ, וסדר הכוונה כמ"ש
 בקידוש.

מגיד בינה בג"ה דגדלות א' דישסו"ת ובג"ה
 דקטנות א' דתבונה כבר היו, ולהמשיך
 בג"ה דקטנות ב' וגדלות ב' דאימא עילאה, יכוין
 שכבר היו בז"א ע"י הכרפס ב' קוי שמאל דכללות
 בג"ה דבינה פרצוף נה"י וחג"ת דה"פ תבונה, עתה
 יכוין להמשיך עצמותם עם בג"ה רב' צלמי נ"ד
 דנרנח"י דגשמה רב"ן רב"ן וגם [ג"א: והם] ו'
 אלהי"ם דההי"ן עם מוח בינה דקטנות א' דתבונה
 והוא שם אלהי"ם דההי"ן מלובש בהם עם נרנח"י
 שהם ג' הויו"ת בניקוד צש"ק שהם נרנח"י שמות
 [ג"א: דנשמות] דג"ר [ג"א: דנ"ר] דנרנח"י דגשמה
 בכלים חיצוניים ואמצעיים דכללות בג"ה רב"פ
 נה"י וחג"ת דה"פ בינה רב"ן רב"ן דחיצוניות דזו"ן
 [ג"א: דזו"א]. וכמו כן כבר היו חלקי המלכיות
 והדמות ומספר השמות ונפשות דנרנח"י כנו' [ג"א:
 הנז'] בכלים פנימיים [ג"א: חיצוניים ואמצעיים]
 דכללות בג"ה [ג"א: בינה] רב"פ נה"י וחג"ת דה"פ
 בינה רב"ן רב"ן דחיצוניות [ג"א: דה"פ בינה
 דחיצוניות רב"ן] דיעקב ורחל, אלא שבכרפס
 נכנסה הארתם ועתה נכנסה עצמותם. גם יכוין
 שכבר היו ע"י קדושת היום בג"ה דג"פ כח"ב
 דה"פ ישסו"ת דחיצוניות עם בג"ה דג' צלמי נח"י
 דנרנח"י דגשמה דמ"ה וב"ן רב"ן ועם ב' שמות
 קס"א ובתוכם מלובשים הנרנח"י שהם ג' הויו"ת
 בניקוד צש"ק והם הנרנח"י דנשמות דנרנח"י דנח"י
 דנרנח"י [תוס' מנ"א: דגשמה] בכלים פנימיים
 דכללות בג"ה דג"פ כח"ב דה"פ בינה דמ"ה וב"ן
 רב"ן דחיצוניות דזו"ן, וכמו כן כבר היו חלקי
 המלכיות והדמות ומספר השמות ונפשות דנרנח"י
 כנזכר [ג"א: הנז'] בכלים פנימיים דכללות בג"ה
 דג"פ כח"ב דה"פ בינה דמ"ה וב"ן רב"ן דחיצוניות
 דיעקב ורחל.

ועתה ע"י לקחת הכוס והיין שכתוכו וה'
 אצבעות האוחזים בו וכח סגולת הדיבור
 של ההגדה יכוין להמשיך ה' קוי שמאל בג"ה
 דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ אימא עילאה ובתוכם

מוציא מצא וכורך. יכוין להמשיך ה' קוי ימין* כ"ז ע"ד
 ושמאל ואמצע דכללות חח"ן בג"ה דת"י
 דחו"ג דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ אבא עילאה עם
 מוחין פנימיים דצ' דצלם ומקיפים דל"מ נרנח"י
 דנרנח"י דחיה דמ"ה דמ"ה וב"ן והם ד' שמות
 אכדט"ם א"ם ג"ל ומספר אכדט"ם ע"ה וע"ד
 שהם ב' צלמי נ"ד דחיה וד' שמות ב' דקס"א
 וקמ"ג וקנ"א והם ג' צלמי נח"י דחיה עם מוחין
 דחו"ג וחור"ב דקטנות ב' וגדלות ב' שהם שמות
 הנזכרים וד' שמות עסמ"ב מלובשים בהם עם
 הנרנח"י שהם י"ב הויו"ת ג' בניקוד פס"ח וג'
 בניקוד צש"ק וששה בניקוד מח"ש מלובשים
 כחח"ן בג"ה וחור"ג דדת"י ג' בחסדים וג' בגבורות
 שהם נרנח"י דחיות ונשמות ורוחות דנרנח"י
 דנרנח"י [תוס' מנ"א: דנרנח"י] דחיה דמ"ה דמ"ה
 ורב"ן לכלים חיצוניים ואמצעיים ופנימיים דכללות
 חח"ן בג"ה דת"י דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ חכמה
 דמ"ה דמ"ה ורב"ן דחיצוניות דזו"ן. ויכוין להמשיך
 ע"י האכילה חלקי המלכיות והדמות ומספר

השמות והנפשות דנרנח"י הנזכרים לכלים חיצוניים ואמצעיים ופנימיים דכללות חח"ן בג"ה דת"י דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ חכמה דמ"ה דמ"ה ודב"ן דיעקב ורחל. ועוד תוסיף לקחת חלקי חסדי לאה לאו"פ וחלקי הנבורות לאו"מ. גם יכוין להמשיך קוי ימין ושמאל ואמצע דכללות חח"ן בג"ה וחור"ג דדת"י דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ יש"ס דחיצוניות ומוחין דפנים [נ"א: דפנימין] ומקיף דחח"ן בג"ה דת"י דב"פ צלמי נ"ר דנרנח"י דנשמה דמ"ה דמ"ה ודב"ן והם ד' שמות אלה"ם א' דיודי"ן ב' דאלפי"ן בציוור יו"י וציוור יו"ד ודההי"ן עם המוחין דחור"ב וחור"ג דקטנות א' דיש"ס והם ד' שמות אלה"ם כנזכר מלובשים בהם עם הנרנח"י שהם י"ב היו"ת ג' בניקוד פס"ח מלובש בחח"ן וג' בניקוד צש"ק בכג"ה וששה בניקוד מח"ש מלובשים בדת"י דחור"ג שהם נרנח"י דחיות ונשמות ורוחות דנרנח"י דנ"ר דנרנח"י דנשמה לכלים חיצוניים ואמצעיים דכללות חח"ן בג"ה דת"י דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ בינה דחיצוניות דמ"ה דמ"ה ודב"ן דזו"ן. וע"י האכילה יכוין להמשיך חלקי המלכיות וכו' להפצופים הנזכרים דיעקב ורחל. ויכוין להמשיך חלק דחור"ג דלאה חסדים לה לאו"פ והנבורות לאו"מ. ויכוין כל הכונות הנז' במוציא מצה. וגם יחזור לכוננם בכורך כיון שעיקר הכורך לצאת ידי ספק מחלוקת הלל ורבנן. או אפשר שבמוציא מצה שהוא דאורייתא הוא להמשיך המוחין הנז' לזו"ן ויעקב ורחל דפרצו' זו"ן, ובכורך שהוא דרבנן זכר למקדש כי בזה הזמן אפילו הלל מודה שצריך לאכול מצה בפני עצמה ומרור בפני עצמו, א"כ הוא להמשיך לפרצו' זו"ן ויעקב ורחל דכללות פרצו' זו"ן [נ"א: דכללות פרצו' דיעקב ורחל] הנתקנים ע"י מצוות דרבנן. וסדר הכוונה כמ"ש בקידוש דהיינו להמשיך כל המוחין בחכ"ד דזו"ן ואח"כ נדחים לחג"ת ומשם לנה"י, ויכוין כל הכוונות הנז' בכרכה אלא שהוא בצלמי או"מ, ויחזור לכוננם באכילה והוא בצלמי או"פ, אלא דככורך שאין בו ברכה צריך לכוין להמשיך חלק

האור מקיף הנוגע לכורך בכונות הברכות של מוציא מצה*.

כ"ח ע"א

כוס ג' וד' חו"ג דדת"י, יכוין שכבר היו בז"א הארת החו"ג דדת"י דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ דתבונה דחיצוניות, ועתה יכוין להמשיך עצמותם עם חו"ג דדת"י דב"פ [נ"א: דב' צלמי] נ"ר דנרנח"י דנשמה דב"ן דמ"ה וב"ן שהם ב' שמות אלה"ם דאלפי"ן בציוור יו"י וציוור יו"ד עם מוחין דחור"ג דקטנות א' דתבונה שהם ב' שמות אלה"ם הנז' [נ"א: כנז'], מלובשים בהם עם הנרנח"י שהם ו' היו"ת בניקוד מח"ש מלובשים בהם שהם נרנח"י דחיות ונשמות ורוחות דנ"ר דנרנח"י דנשמה בכלים חיצוניים ואמצעיים דחור"ג דדת"י דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ בינה דחיצוניות דב"ן דמ"ה ודב"ן דזו"ן. וחלקי המלכיות והדמות ומספר השמות ונפשות דמוחין ודנרנח"י הנז' שכבר היו הארתם, עתה נמשך עצמותם בכלים חיצוניים ואמצעיים דחור"ג דדת"י דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ בינה דחיצוניות דב"ן דמ"ה ודב"ן דזו"ן. ויכוין להמשיך חלקי המלכיות וכו' להפצופים הנזכרים דיעקב ורחל. ויכוין להמשיך חלק דחור"ג דלאה חסדים לה לאו"פ והנבורות לאו"מ. ויכוין כל הכונות הנז' במוציא מצה. וגם יחזור לכוננם בכורך כיון שעיקר הכורך לצאת ידי ספק מחלוקת הלל ורבנן. או אפשר שבמוציא מצה שהוא דאורייתא הוא להמשיך המוחין הנז' לזו"ן ויעקב ורחל דפרצו' זו"ן, ובכורך שהוא דרבנן זכר למקדש כי בזה הזמן אפילו הלל מודה שצריך לאכול מצה בפני עצמה ומרור בפני עצמו, א"כ הוא להמשיך לפרצו' זו"ן ויעקב ורחל דכללות פרצו' זו"ן [נ"א: דכללות פרצו' דיעקב ורחל] הנתקנים ע"י מצוות דרבנן. וסדר הכוונה כמ"ש בקידוש דהיינו להמשיך כל המוחין בחכ"ד דזו"ן ואח"כ נדחים לחג"ת ומשם לנה"י, ויכוין כל הכוונות הנז' בכרכה אלא שהוא בצלמי או"מ, ויחזור לכוננם באכילה והוא בצלמי או"פ, אלא דככורך שאין בו ברכה צריך לכוין להמשיך חלק

ועתה ע"י לקיחת הכוס והיין כתובו וזה' אצבעות האותיות בו וסגולת הדיבור של

דמ"ה ורב"ן לכלים חיצוניים ואמצעיים ופנימיים
 דכללות חו"ג דדת"י דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ
 חכמה דב"ן דמ"ה ורב"ן דחיצוניות דזו"ן. וחלקי
 הכללות דמלכויות והדמות ומספר השמות ונפשות
 דכלים וצלמים ומוחין ונרנח"י הנז' יכוין להמשיך
 לכלים חיצוניים ואמצעיים ופנימיים דכללות חו"ג
 דדת"י דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ חכמה דב"ן
 דמ"ה ורב"ן דחיצוניות דיעקב ורחל. וכל הכוונות
 האלו צריך לכוונם בכוס, ולחזור ולכוונם בהלל,
 אלא דבכוס ג' עיקרו בחסדים ויכלול עמו הגבורות,
 וכוס ד' עיקרו בגבורות ויכלול עמו החסדים, וסדר
 הכוונה שוה בשוה ואין הפרש ביניהם שלא כדברי
 שאר המקובלים.

הברכות יכוין להמשיך ד' קוים אמצעיים דכללות
 חו"ג דדת"י דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ אימא
 עילאה עם המוחין פנימיים דצ' ומקיף דל"מ דחו"ג
 דדת"י דה' צלמי נרנח"י דנרנח"י דחיה דב"ן דמ"ה
 ורב"ן שהם ב' שמות אכדט"ס ע"ה וע"ד והם ב'
 צלמי נ"ר דחיה וב' שמות קמ"ג וקנ"א והם ג'
 צלמי נח"י דחיה עם המוחין דחו"ג דקטנות ב'
 שהם ב' שמות הנזכרים והמוחין דגדלות ב' דחו"ג
 דאימא עילאה שהם ב' שמות מ"ה וב"ן מלובשים
 בהם ובתוך כל כללות דדת"י דה"פ הנזכרים
 מלובשים ו' היו"ת בניקוד מח"ש ג' בחסדים וג'
 בגבורות והם נרנח"י דחיות ונשמות דרוחות
 דנרנח"י דנרנח"י [תוס' מנ"א: דנרנח"י] דחיה דב"ן

הקדמה להבין ענין הכריעות והזקיפות מוהר"א משען

נמצא שקו ימין דד' פרצופים הנזכרים שבכתר הם
 מצד ימין וקוי שמאל דכולם מצד שמאל וקוי
 האמצע דכולם מצד האמצע.

וא"כ כשנמשכו המוחין בתיבת אחד דק"ש לד'
 פרצופים שבכתר צ"ל שיה"ו דע"ב ואה"י
 דקס"א ואהו"ה מלא ביודי"ן ואה"ו מלא ביודי"ן
 אלו הד' שמות נכנסו ונתלכשו בחח"ן בג"ה ודת"י
 דחו"ג דחב"ד ודחג"ת דפרצוף הפנימי מן הכל
 הנקרא חכמה דכורא דעתיק, ועד"ז שם יה"ו דס"ג
 ואה"י דקס"א ואהו"ה ואה"ו מלא בההי"ן לחח"ן
 בג"ה דת"י דחב"ד ודחג"ת דפרצוף בינה הנקרא
 נוק' דעתיק המלביש על עתיק דכורא, ועד"ז נקיש
 לשרשי שני המוחין דחו"ג הנק' א"א ונוק'.

הרי נמצא שכל ד' יה"ו דעסמ"ב הם מצד ימין
 לד' פרצופים הנז' שבכתר והם לחלקי המ"ה
 שבהם דהיינו לב"ן דמ"ה, וד' אה"י מצד שמאל
 דכולם והם לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו לב"ן דב"ן,
 וד' שמות אהו"ה ואה"ו הם באמצע וכנ"ל.

ומעתה צ"ל שגם שמות המוחין דו"ק דאבא
 שהם שמות שלמים דעסמ"ב וד' אהי"ה
 שלמים וד' אהו"ה מלאים ע"ד עסמ"ב וד' אה"ו

הנה בסידור כרך קטן בכוונת אחד בהמשכת
 ו"ק דגדלות דאימא שהם ד' יה"ו מלאים
 וד' אה"י מלאים וד' אהו"ה וד' אה"ו, שם כתוב
 לאמר שהוא לפרצוף חו"ב וחו"ג דכתר. ויותר
 מכואר באר היטב בספר נהר שלום דף מ' [צ"ל
 דף ע', ובגד"מ דף מ"ו ע"א] וז"ל, המוחין דו"ק
 דגדלות הנמשכים בק"ש שהם* ד' יה"ו דעסמ"ב
 ד' מוחין חו"ב וחו"ג דחכמה וד' אה"י מלאים ד'
 מוחין חו"ב וחו"ג דבינה, נראה כי ד' יה"ו מלאים
 הם מוחין דחכמות דד' פרצופים שבכתר שהם
 עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, וד'
 אה"י מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנזכרים
 לחלקי הכ"ן שלהם וכו', עי"ש. וכיאר הענין יוכן
 היטב עפ"י מש"כ בדרוש הדעת שהר' מוחין הם
 מתלבשים זה בתוך זה, וא"כ יהיה ג' קוי חח"ן
 בג"ה דת"י דשורש החכמה שהוא עתיק דכורא
 לפניו מן הכל ועליו מלבישים חח"ן בג"ה דת"י
 דשורש בינה הנקראת נוק' דעתיק, ועל הכינה
 מלבישים חח"ן בג"ה דת"י דשורש החסדים דדעת
 הנקרא א"א דכורא, ועל החסדים מלבישים חח"ן
 בג"ה דת"י דשורש הגבורות הנקראת נוק' דארץ.

כ"ח ע"ב

חלק חמישי

אומרים מזמור ק"ז שנפסקים ואח"כ או' *) מלי קדיש וזרכו ואו'

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ מְעַרֵּב עַרְבִים בְּחֻכְמָה. פּוֹתַח
 שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים. וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים
 וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ פְּרָצוּנוֹ
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ. וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי
 אֹר. הַמְעַבֵּיר יוֹם וְיָמָּא לַיְלָה. וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם
 וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמְעַרֵּב עַרְבִים :

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
 חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדְתָּ. עַל כֵּן יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוֹמָנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ
 וּנְשַׂמַּח וְנַעֲלוֹז בְּדַבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 וְחֻקֹּתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ.
 וּבָקֵהם נְהַנֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֲהַבְתָּ לֹא תִסּוּר מִפְּנֵינוּ
 לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲהַב אֶת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

אוצר החכמה

אה"ח 6004

עמו ישראל :

בתיבת שמת יכין לזכר מכלים ונילוזים ואורוס דרפ"ח דו"מ דאחופ"פ
 דאחור **כחב"ד** דה' פרלופי דחכמה דזו"ן דאבי"ט דאלילות דעסיק
 וא"א ואו"א וזו"ן ושאר הכיוונות כמו בחיל חלא שכלן הוא בששה פרקי נה"י
 שהם נה"ס ומג"ח דנה"י דג"פ כח"ב של אימא טילאה כסדר כל ק"ס :

יחוד

* א"ה עיין בפסח עינים דע"ט ט"ד וז"ל מנהג ק"ק בית אל יכב"ץ
 א דפסח

בענין

סידור תפלה להרש"ש

אה"ח 6004

אוצר החכמה **יחוד הקיש** כנגד אום יוד דהויב.

כשאתה קורא ק"ש חכיון כזה תחלה תקח אום ה' אחרונה מלכות המעשורת תחלה ואח"כ תחבר ה' הנו' עם ה'אן מיבור נוק' עם ז"א להעלו' מ"ן למעל' לאו"א ואז תחבר או"א ב' אומי' יה' ומיביר זה גי' **יאי** דס"ג: ה' הן יה' גי' **יאי** ;
יכוין לקיים מ"ע דק"ש ולהמשיך כח לרחל לפלות עד מקום ז"א דאילנות וע"י מ"ע ז' יהיס לו כח להפלות מ"ן ולהוריד המוחין :

שמע ימוד ה' הו יה' גי' **יאי** דס"ג **יאהויהה** זיווג חילון דאו"א

יאהויהה בכח

מדריגה שביעית

פ"ב דט"ב מל' דחסד

יאהלוהים מכ"ד

יוד הו ויו הו

בירורי ב"ן דע"י ואבא וז"א

מדריגה חמישית וז'

יוד הו ואו הו

פ"ב דס"ג מל' דנבוכה

יאהדונהו בז"ם גי' כ"ד

יוד הו ואו הו

בירורי ב"ן דנוק' דמשיק ואימא ונוק' דז"א הכולל

מדריגה ג' וז'

יהוה

פ"ב דמ"ה מל' דתנס"י

יוד הא ואו הא

בירורי ב"ן דא"א

מדריגה ב' שהיא ד'

ויש"ם וישקב

י יה יהו יהוה ס"ה גי' **רפ"ח** לחבר אלו מדריגה ז' פנים דמל' הרפ"ח עם פנים דמל' עם **יוד הה וו הה** ב"ן ועי"ז נק' ש"מ כלים דמ"ן עם מ"ן

פ"ב דב"ן מל' דמל'

בירורי ב"ן דנוק'

דא"א ותבונה ורחל

נפש י' **מנצפך** | **מנצפך** | **מנצפך** | **מנצפך** | **מנצפך** י גי' **ע** מיסוד דאימא.

כח המשלה מ"ן והוא רוחא

גי' **ע** מיסוד דאימא

רוח ווו **יוד הה וו הה**

מבינה דאימא

מז"ת דאימא

יוד הו ואו הו גי' ע'

נשמה **וד הו ה**

יכוין לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת היסוד דא"י עי' ולהעלותו לחי"ם ועי"כ מלטנן הארת הלבוש הנו' ללורך ח"ם דז"א

ישראל

בענין הקדישים דקודם צרכו וקידם הטמדה לאומרו פשוט בלי כונה והטעם פשוט [ושם נבחר הטעם עש"ב] אך בקדישים של אחר הטמדה פשוט שלריך לבוין שכבר נכנסו כל המוחין בעמידה ואין פחד פכ"ל. וכן נוהגים בשיבתנו, ובענין

סידור תפלה לדרש"ש

ב

ישראל יכוין

שכבר היו גד"א די שב"ס דסינו חח"ן בג"ס דס"י דג"ס
 כח"צ דה' פרנו' ישפוט'ם עס חח"ן בג"ס דס"י דג' ללמי נח"י דנרנח"י
 דנשמה דמ"ה וכו' הכוללים עס מוחין פנימים דל' ומקיפים דל"מ עס המוחין
 דנדלות א' שהם עסמ"צ קס"א קס"א קמ"ג קנ"א ובסוכס מלובשים הנרנח"י
 דחיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י דנרנח"י דנרנח"י דנשמה
 לחח"ן בג"ס דס"י דכחכ"ד דה"פ נפ"י ומג"ח ומכ"ד דה"פ בינה הכולל דח"ן
 דפנימיות דמ"ה וכו':

ד"א

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה	איהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יוד הי ויו הי
 אלף הי יוד הי

יוד הא ואו הא יוד הו הו הו
 אלף הא יוד הא אלף הו הו הו

יוד דז ויו דז
 אלף דז הי יוד דז

יוד הא ואו הא יוד הו הו הו
 אלף הא יוד הא אלף הו הו הו

ג' כלי חכמה דז"א	ג' כלי דעס דז"א	ג' כלי בינה דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף הא אלף הא יוד
י יהו יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד האואו הא	יוד הו הו הו	אלף הא יוד הא
		אהיה

ובענין כונה ברכו וכו' וכונה מסביב הכרכה הזאת נ"ל שלא לכוין ולפיקך
 סדרנים בפשוט בלי כונה ובישיבתנו נוהגים לכוין והבוחר יבחר ויטב"א.
 א"א מהרי"ט נ"י והלעזר אליעזר ידיד הלוי

סידור תפלה להרש"ש

<p style="text-align: center;">ג' כלי גבורה דו"א יה אלף אלף למד אלף למד הי אלף למד הי יוד אלף למד הי יוד סם יהוה</p>	<p style="text-align: center;">ג' כלי ס"ח דו"א יודהאואוהא י יה ידו יהוה יהוה</p>	<p style="text-align: center;">ג' כלי מסד דו"א א אל או אלוה אלוה ארף למד</p>
<p style="text-align: center;">ג' כלי סוד דו"א אדני א צבאו צבאות אות</p>	<p style="text-align: center;">ג' לי יסוד יאהרונהי שין שין דלת שין דלת יוד שין דלת יוד</p>	<p style="text-align: center;">ג' כלי נלח יהוה צ צב צבא צבא</p>

אוצר החכמה

ועתה יכין להמשיך ג' קוי חמ"ן כג"ה דח"י דכ"פ נה"י וחג"ס דה"פ חו"א
 פילאין סם חמ"ן כג"ה דח"י דב' ללמי כ"ר דנרנח"י דחיה דמ"ה וב"ן
 דמ"ה דמ"ה וב"ן דב"ן סהס ד' שמוה אכדט"ס צבחי' ה' אוחיו' מוח חכמה
 קו ימין וד' שמוה חס ג"ל מוח בינה צקו שמאל וד' שמוה אכדט"ס ע"ה ג'
 ע"ה כמס' ג' שלובי יב"ק ס"ס אוחיו' הוי"ת ואלס"ס צמילוי' אלפי"ן ועס' ו'
 שמוה ג' ע"ה ועס' מוח החסדי' קו ימין יד' שמוה אכדט"ס בלי כולל ג' ע"ד
 מוח גבו' צקו שמאל וכמוכס הווי"ס נרנח"י כ"ד הווי"ס ממוק'

אה"ח 6004

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד סם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד סם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד סם
 יהוה אלהים יהוה אלהים יהוה אלהים

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד כם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד כם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד כם
 יהוה אלהים יהוה אלהים יהוה אלהים

(* לחח"ן בג"ה דס"י דחג"ה ונה"י דהפ"ר חכמה דז"א :

גם יכוין לסלק האור המחפשט בעטרת יסוד דא"י ע"י ולהטלות לס"ה ומלטננה
 העטרה הנו' ללורך הדעה דז"א :

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעה ע"י שימשיך להס מיה"ו רע"ב דמ"ס דא"א
 מוחין דיניקה לאו"א ודעה דהיינו ע"ב דאבא ממח"ן דמ"ס דא"א מין"ך דע"ב
 דא"א וקס"א לאימא מן"י דע"ב דא"א מבג"ה דמ"ס דא"א וע"ב וס"ג לדעה
 מן"י דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמ"ס. ועד"ו יכוין להמשיך מטחיק לא"א
 מוחין דיניקה ומאח"פ דא"ק לעחיק וכן מזה לזה עד רוס המטלות כדי שעי"ז
 יהיו מוכנים כל הפרלופים לעלות מ"ן כל סר' לפרלופ שלמטלה ממנו כדי שיזדווגו
 כל הפרלופים הנו' במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרלופ שלמטה מהס :

אֱלֹהֵינוּ	יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה	יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
אימא	דעת	אבא
מק"י ראשונה דע"ב דבג"ה דמ"ס דא"א.	מין"ך דע"ב דמ"ס דמ"ס דא"א.	מין"ך דע"ב דחח"ן דמ"ס דא"א
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֵלֹהֵי יוֹד הִי יוֹד הִי	יוד הִי וְיִו הִי	יוד הִי וְיִו הִי
לרבם הִי יוד הִי	לרס"י דאו"א ויססו"ת	לחח"ן דאו"א ויססו"ת.
לזבג"ה דאו"א ויססו"ת	יכוין לסלק האור שצפ"ס	יכוין לסלק האור שצפ"ס
יכוין לסלק האור שצפרק	דבוד דא"י ע"י	דנלח דא"י ע"י.
אחל' דנל' דא"י ע"י ולהטלו'	ולהטלות לח"ס ועי"כ מלטנן	ולהטלות לח"ס ועי"כ
לח"ס ועי"כ מלטנן הפ'	הפרק הנו' ללורך גבורה	מלטנן הפרק הנו' ללורך
הנ' לז' חכמה דז"א :	דז"א	חסד דז"א.

יכוין

(* א"ה יש ס' שכתוב כאן הי"ם דכלים דז"א ויש סי שהשמיטו' ולכן גם
 אנטנו השמטנוס והרולה לכוין בכלים הנו' יכוין בכלים המסודרים בגדל ח')

סידור תפלה להרש"ש

יכוין לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יסיה לך וליחד ה' ב"ה
אֵתְךָ א"ח פ"ס דז"א שבו שס מ"ה יוד **הא ואו הא ד'** נוקביה
 ורחל הטומדה אחירי ד' ספוי' חנהיי דז"א שבה שס **אדני**
 אחרות גמורה.

ימסור נפשי ק"ה יכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אופיות
 הוי"ה וד' אופיות אדני לייחדס פ"י ד' אופיות אהי"ה וע"י עסמ"ב
 ויכוין להטלות נרנח"י שלו למ"ן אל הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
 ולהמשיך לה **וייא' דס"ג דאופי' מכחר** ויחמה דאי' והס כמס' אל' בסוד
 חסד אל ויכוין להמשיק בו אה כב"פ **שך שך** אלה דלת נון יוד שהיא
 בה. ועי"ז מחמלה שס **אדני** שבה גי' חרע"א כמספר ב"פ **שך שך וייא'.**

אוצר החכמה

גם יכוין להמשיך מהי"י אחרונה דע"ב דא"ח דה"י דגבורות דמ"ס. מוחין דהוי"ה ואדני עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן:

גם יכוין להטלות נרנח"י שלו עם הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.	אֵהִיָּהּ
יוד הי ויו הי	יֵהוָּהּ
יוד הי ואו הי	אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ
יוד הי ואו הי	יְהוָה יְהוָה
י ה ו ה	אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ
יוד הא ואו הא ס"ה	יְהוָה יְהוָה
י יה יה יהו יהו יהוה רפ"ח	אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ אֵהִיָּהּ
ויכוין לחבר זו"ן ומחברת רחל עם נוק' יאהדונהי	יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יכוין להטלות נשמת זו"ן והס אופוס המו' שגכנסו בחי' ישראל שהס מח"ן כג"ה דח"י דחג"ס ונה"י	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
דכפ"ר	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

דהפ"ר או"א ע"י עם נשמתו ונשמת היסוד דא"א שבזינה דז"א עם הבירורים
הנז' למ"ן לאו"א: וזה ע"י שיכין שגם ז"ן מבררים מבירורי או"א שנפלו במקום
ז"ן ויכין לפורר מ"ן ומ"ד דאו"א ע"י נשמה וזיה שלו וע"י ע"ב וס"ג:
גם יכין להעלות או"א למ"ן לא"א ע"י שגם הם יבררו מבירורי דא"א.
גם יכין להעלות א"א למ"ן לפי"ו ע"י שגם הם יבררו מבירורי עי"ו.
וגם יכין שמטלים מזה לזה עד רוס המטלות. גם יכין להעלות כל הבירורים
הנז' לפ"ב ס"ג דא"ק ויכין לזווג ע"ב ס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם
טעמי ס"ג:

אוצר החכמה
אח"ח 6004

יוד הי ויו הי   יוד הי ואו הי
יאהויהה   איההיוהה

ומיליאים הי"ם דמ"ה ממלח דא"ק עם חשלים הי"ם דב"ן היולאים מעיני א"ק
הנוגעים לבירורים הנז' ונמשכים המוחין הנז' עם הגרנח"י ואור הטעמים ואור
הא"ם שנהוכס לפתיק ויורדים ומחלבים בנה"י דעתיק. ויכין לזווג חב"ד
דנה"י דע"י.

איההיוהה

ולהמשיך מהם הארה סיפוח דחו"ב דחכמה דז"א מעורבת עם אור חילו' דע"י
לחב"ד דחג"ת דא"א. ויכין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א.

איההיוהה

ויכין להמשיך סיפוח המוחין דחו"ב דחכמה הנז' מעורבת עם אור פנימיות
וחילוניות דא"א למזל העליון. גם יכין לזווג חג"ת דנה"י דע"י.

איההיוהה

להמשיך סיפוח המוחין דחו"ב דזינה דז"א מעורבת עם אור חילו' דע"י לחג"ת
דחג"ת דא"א. ויכין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א.

איההיוהה

ולהמשיך המוחין דחו"ב דזינה הנז' מעור' עם אור פנימיות וחילוניות דא"א למזל
העליון. גם יכין לזווג נה"י דנה"י דע"י.

איההיוהה

ולהמשיך סיפוח החו"ג דחו"ב דז"א מעורבת עם אור טלמות דעתיק. לנה"י דחג"ת
דא"א שהם החרין כחפין ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א.

איההיוהה

סידור תפלה דהרשי"ש

איהיהוה

להמשיך טיפוח המוחין חו"ג דחו"כ דז"א מטורבת פס אור טלמות דז"א ג"כ למזל סעלין :

ויכוין לזיוג הב' מזלות נולד ונקס שהס ע"כ וקס"א.

יוד ארה די די ויו יוד די די ארה"ת 2004

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחב"ד ראב"א. וד' מוחין דבינה לחב"ד דאימ"א גם יכוין שש"י ריבוי האורות נסדק היסיד דע"י ומחנלים כל החי"ג ושי"ז נעשים אב"א ויש"ס פרלוק א'. יאימ"א עם חבונה פרלוק א'. ויורדים או"א טילאין ומחלבים בישו"ס הראשונים. ויכוין לזיוג או"א דפנימיות דפנימיות זיווג פנימי רוחא ברוחא דאו"א אחר הזיווג החילון דגופא בגופא

אוצר החכמה
זיווג פנימי רוחא ברוחא   בכחריס   ובחב"ד   ובז"ח

איהיהוה יאההויה יאהלוהים יאהרונה

ואז נמשכין ד' מוחין דחכמה שנחב"ד דאב"א החו"כ ליסודו והחו"ג למלכותו וכן יכון להמשיך סד' מו' דבינה שנחב"ד דאימ"א החו"כ ליסודה והחו"ג למלכותה. ויכוין לזיוג ישו"ס הראשונים דהיינו שאימ"א מטלה מ"ן שהס חכמות ומסדים ושהס מ"ה דב"ן והס חח"ן ודח"י דחסדים דללס דאימ"א ונומנס לאב"א ואב"א משפיע מ"ד והס בינוס וגבורות שהס ב"ן דמ"ה והס בג"ה ודח"י דגבורות דמו' דללס דאב"א ונומנס לאימ"א ושי"ז נכלל הללס דאב"א ונטשה כילו מחזמות וחסדי' שהס מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ומחלבים ד' מוחין בנה"י חכמה בנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד ועד"ז נכללו המוחין דללס דאימ"א ונטשה כילו מבינוס וגבורות שהס ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומחלבים ד' מוחין הנו' בנה"י דילה חכמה בנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והס ללס דאח' דג"פ כח"ב דכ"א מה"פ או"א עי' ואז יכוין להוליא ב' ללמי המוחין דאו"א שבנה"י דיסו"ס הא' וכל ללס כולל מ"ס שבו דכל פרלוק ופרלוק מהפרלופים הנ"ל ויורדים ומחלבים כל ב' ללמי המוחין דאו"א מהפרלופי' הנ"ל ומחלבי' באחוריי' דכחב"ד דיסו"ס דה"פ או"א עי' ומוליאין האר' המוחין שלהם ומקיפים מחין לכחב"ד דיסו"ס השניים דפרלוק הנ"ל. והס ד' דללס ויכוין להשאיר שס שורשי המוחין שהס הכחב"ד דב' הללמיס דאו"א דפרלופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהס הו"ק דב' הללמיס דאו"א דפרלופים הנ"ל ומחלבים באחוריים דחג"ס דיסו"ס הב' דפרלופים הנ"ל. ומוליאין הארת המוח' שלהם ומקיפים מחין לחג"ס דפרלופים הנ"ל. והס ד' דללס. ולהשאיר שס החג"ס דב' הללמיס הנ"ל ושארית המוחין שהס הנה"י דב' הללמיס להמשיכס ולהלביסס בט"ס חח"ן בג"ה דח"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרלוק ופרלוק דיסו"ס השניים דהפרלופים הנ"ל הנק' צ' דללס והס ישו"ס השלישייס :

ושמה

סידור תפלה להרשיש ה

ועתה יכוין להחזיר המו' שנמשכו בחי' ישראל שטלו למ"ן שהם נס"י ומג"ס דקט' ב' דאו"א עי' שטלו למ"ן פס הנרנח"י והמקי' להחזירם למקומם למח"ן בג"ס דס"י דב"פ נה"י ומג"ס דב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן דפני' דחכמה דז"א (ויכוין הנרנח"י הגו' בס"י ישראל) :

ועתה יכוין להמשך ו"ק דגד' ב' דאי' עי' והס מח"ן בג"ס דס"י דמג"ס ונה"י דכח"ב דה"פ דפני' אי' עס המו' והנרנח"י שבהס והס הוי"ס ואלה"ס סמוק' בנ"קוד ו"ק שהס הנרנח"י דנ"ר דנרנח"י דנח"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דמ"ה למח"ן בג"ס דס"י דמכ"ד ומג"ס דה"פ חכמה דז"א :

אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהִים	אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ	יְהוָה

יוד חי ויו חי	יוד הא ואו הא	יוד הח וו הח	יוד חי ואו חי
אלף חי יוד חי	אלף הא יוד הא	אלף הח יוד הח	אלף חי יוד חי
ג' כלי חכמה	ג' כלי דעת	ג' כלי חכמה	ג' כלי חכמה
יוד חי ואו הא	יוד חי ויו חי	אלף הא אלף הא אלף הא	אלף חי ואו חי
י יה יהו יהוה	יוד חי ואו חי	אלף הא יוד נחא	אלף חי ואו חי
יוד הא ואו הא	יוד תה וו תה	אלף הא יוד הא	אלף חי ואו חי
ג' כלי מסד	ג' כלי ס"ס	ג' כלי גבורס	ג' כלי גבורס
א אל לו אלוה	יוד הא ואו הא	אלף אלף אלף אלף אלף אלף	אלף אלף אלף אלף אלף אלף
אלוה	י יה יהו יהוה	אלף אלף אלף אלף אלף אלף	אלף אלף אלף אלף אלף אלף
אלוה למד	יהוה	אלף אלף אלף אלף אלף אלף	אלף אלף אלף אלף אלף אלף
		אלף למד חי יוד	אלף למד חי יוד
		אלף למד חי יוד סס	אלף למד חי יוד סס
		יְהוָה	יְהוָה

יכוין למססר רומ"ס באופן זה.

יוד חי ויו חי יוד חי ואו חי יוד הח וו הח יוד חי ואו חי

יוד תה וו תה יו תה יו תה

ועס י"ו חומיות שרשס יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

ועס ו' אכדטס דקט' דאו"א אכדטס אכדטס אכדטס אכדטס

אכדטס אכדטס אכדטס אכדטס אכדטס אכדטס

ג' רומ"ס

ב דפסס

שי"ד

סידור תפלה לדרשי"ש

סייך לרף ג' ע"א

יכוין להמשיך הטיפה שהוא שס ע"ב עס ה"ח מחסדים
 דרעה דע"י לחסד דע"י שבגולגלחא דא"ח ומשס למול
 ח' נולד חסד ומשס לרעה הפליון ונקא מזל י"ג:
 ויזדווגו הכ' מזלוח ע"ב יקס"א וימשיך הטיפה עס
 יוד ארף הי הי יוד הי הי החסדים הכל לכחב"ד ראבא

יוד הי ויו הי
 יהוה ס"ח יהוה
 יהוה
 יהוה יהוה
 יוד ארף הי הי

^{אוצר החכמה}

סייך לרף ד' ע"ב שורה ט"ו

יכוין להמשיך מוסוד ראבא ליסוד דא"י שס ע"ב
 שהוא בחי' טיפת הארעה והוא ע"ב של תיבות
 דויסט ויבא ויט יהוא בחי' חיה כי הכלי הוא
 בחי' נר"ן ויכוין לזיג יסו"ת הראשונים וכו'

יוד הי ויו הי
 יהוה ס"ח יהוה
 יהוה
 יהוה יהוה
 אה"ח 6004

(*) יכוין להמשיך לכחר דנוק' ד' אלפין פשוטין דד' לכוין דד' מוחין דבינה דז"א
 כל א' כלולי מדי' לפי שדל"ת דאחד גדולה כד' דלתי"ן.

א אא א אא א אא א

יכוין להאיר מחב"ד דז"א לחב"ד דנוק'.

שם

ארף הי יוד הי
 מבינה דז"א לבג"ה דפר'
 חב"ד דנוק'.
 יכוין להשאיר ב' פרקיס
 תהוים דללח דמ"ה וב"ן
 כללח דז"א והס כנגד ב'
 אוהיים שם

בבוד

ארף הא יוד הא
 מדעת דז"א לחו"ג דרס"
 דפר'לופי חב"ד דנוק'.
 יכוין בר"ח ברוך שס כביד
 גי' שכ"ב כמס' ב' קס"א
 וגמשים לחו"ב דנוק'
 ושאר האותיות גי' קמ"ג

ברוך

ארף הי יוד הי
 מחמ"ד דז"א לחמ"ן דפרליפי
 חב"ד דנוק'.
 יכוין להטלוס פרק עליון
 דללח דמ"ה וב"ן עס ג"פ
 חסד הרי ד' פרקין דחסד
 כנגד ד' אותיות ברוך

קנ"א חסר י"ו שנחנו בכחר דנוק' והס כנגד ב' מוחין דחי"ג וגמשים בחו"ג
 דרס"י דנוק'.

יכוין

(*) א"ה עיין בפזח טינים ד"פ ע"ג וז"ל גם לריך לכוין עוד במלח ה' שני
 להמשיך הטי' שהוא שס ע"ב עס ה"ח מחסדים דרעה דע"י וכו' ע"ד החול ושבת
 כנודע אך ל"ל אס יש לכוין בק"ש שט"ה ללירך הכלי כנודע מכ"ל בישיבתנו
 נוסגים שלא לכוין בק"ש שט"ה ולקמן בע"ה נבאר הטעם

א"א כ"י והלפיר אליעזר ידיה הלוי

סידור תפילה ל'הרש"ש

יכוין להעלות פ"ע דהוד דב"ן דז"א עס ג"פ גבוי' הרי ד"פ בגבורה דז"א כנגד ד' אופיות **בְּבוֹד**.

מְלֻכּוֹתוֹ יכוין להמשיך לניק' ב"פ דהוד דב"ן דז"א לכן לא נרמזו באופיות הפסוק.

יכוין למלאח ד' אלפין שבכח דנוק' **אלה אלה אלה אלה** ושארית העק"ב איכות שהם ד' ה"ה דד' אה"ה ב' דיודין וא' דאלפין וא' דהסין יכוין **אוצר החכמה** להמשיכס לנוק' צפקדון לצורך רחל:

הי יוד הי הי יוד הי הא יוד הא **הה יוד הה**

לבושי ה"ג	לבושי ה"ח	*) ועסה ישפיל ראשו ויכוין להמשיך לרחל עשרה אהיה שהם גי' זיק"י מי' לבושי סמו"ג שבדעת דזעיר דאל"י לנקוד' הכח דרחל הטועמת צברי' הנק' קדירה שהוא כמספר אלהים דיודין וי"ג אופיות וס' אופיות הסורס וכו'.
אהיה אהיה אהיה	אהיה אהיה אהיה	אהיה אהיה אהיה
י"ג אופיות	אדהים	ג' ש' ה' אופיות והכולל.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עס ג"פ גבורה הרי ד"פ בגבורה דז"א. וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם בכוד דז"א וכנגדם: אופיות **מְלֻכּוֹתוֹ**

גם יכוין למסור שלמו למיחה לחבר זו"ן צבתי' רוחא צרוחא יאהדונהי. **לְעוֹלָם** יכוין לתקן ו"ק חג"ח ונה"י דנוק' ולהמשיך בהם מילוי ד' אלפין שבכח רחל אלה אלה אלה.

גם יכוין להמשיך לה מאחיריים דאי' ריבוע ס"ג וי' אופיות. **יוד יוד הי יוד הי ואו הי ואו הי ואו הי** גי' לשולם.

גם יכוין בד' אופיות **דלְעוֹלָם** מלעולם להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עס ג"פ ח"ט דב"ן הרי ד"פ דח"ט דב"ן דז"א כנגד ד' אופיות **דלְעוֹלָם**. ועד

*) א"ה עיין בפהח עינים דפ"א ע"א וז"ל ובענין סדר הכונה שלריך לכוין צברוך סס וכי' וגם להמשיך לרחל זיקי קדרה מטטר לבושי חו"ג שבדעת דז"א דאלילות אך המספר של קדרה שהוא כמס' אלהים וכו' לא יכוין אפילו שאין סיס צחי' המסנת מיחין דאלהים בזה אין לכוין ע"ס ואנחנו סדרנו גם המס' הנז' ימן כי כיון שהניק' סיא צבריאה ולכן נק' אלהים ופסוס והבוחר יבחר: א"א כ"י הלעיר אליעזר ידיד הלוי.

מידור תפלה להרשיש

ועד צב' אופיות עד דומד יכוין להשחיר ב"פ חחאין דיסוד: דב"ן ליסוד
 ד"א. ויכוין למצר ס"מ דת"ח דמ"ה דז"א פס ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א.
 וכנגד ד' אופיות יהיה ולפמשיכס לנוק'. וב"פ עליונים דת"ח דמ"ה דז"א
 שנגד נ' אופיות ב"ן דלעולם וטר שהס כמספר מילוי דט"ב וך' י ין י
 יכוין לחלקס פרק א' צח"ס דמ"ה ופרק א' ביסוד דמ"ה דז"א. גם יכוין לחקן
 מל' דנוק' וכח דרחל ולהמשיך לה ד"פ הי"ה פשוטים מעק"ב אוריות שנשאר
 אוצר החכמה צח"ס דנוק' שלקחה לכחרה ה"י ה"י ה"י ה"י

א"ת"ח 6004

אח"כ או' כל סדר פ' ק"ט עד ה' אלהיכם אח"כ מס' הרש"ש ח"ז ואח"כ או'

י"ם	מהם	הלי
יהוה יהי יאהרונהי	אמת יכוין להמשיך	אלהיכם יכוין להמשיך
יכוין להמשיך הארת חח"ן	הארת דת"י	הארת צג"ס
דנה"י דנה"י דכח"ב דאימא	דנה"י דנה"י דכח"ב דאימא	דנה"י דנה"י דכח"ב דאימא
ע"י עס הארת דת"י דל'	ע"י עס הארת דת"י דל'	ע"י עס הארת צג"ס
דללס דנפש דנח"י	דללס דנפש דנח"י	דללס דנפש דנח"י
דנרנח"י דחיה דב"ן דת"ה	דנרנח"י דחיה דב"ן דת"ה	דנרנח"י דחיה דב"ן
דמ"ה. עס הארת המו'	דב"ן דב"ן עס הארת המו'	דב"ן. עס הארת
דמוח דעס שבהס ובחוכס	דמוח דעס שבהס ובחוכס	המוחין דמוח בינה שבהס.
הארת הנרנח"י שהס חיות	הארת הנרנח"י שהס חיות	ובחוכס הארת הנרנח"י
דנפשו' דכל הבחי' הנ"ל	דנפשו' דנפשו' דכל הבחי' הנ"ל	שהס נשמות דנפשו' דכל
שכחס דכח"ב דב"ן דת"ה	הנז"ל שכח"ב דכח"ב דב"ן	הבחי' הנז' שבגבו' דכח"ב
ד"פ חכמה דז"א לנלח	דמ"ה וב"ן דה"פ חכמה	דב"ן דב"ן דה"פ חכמה
דכל הבחי' הנז"ל דז"א	דז"א ליסוד דכל הבחי' הנז"ל	דז"א ליסוד דכל הבחי' הנז"ל
להשלים רמ"ח איברי גופא	הנז"ל דז"א להשלים רמ"ח	דז"א להשלים רמ"ח איברי
דז"א ולטעות ממנו מוח	איברי גופא דז"א ולטעות	גופא דז"א ולטעות ממנו
חכמה דנוק' :	ממנו מוח דעס דנוק' :	מוח בינה דנוק'.

ואו' ואמונה כל זאם וכו' והשכיבנו עד הפורס וכו' ואח"כ או' אלא מועדי וכו'
 ואס חל בשנה מוסיפין זה

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
 דורתם ברית עולם ביני ובין בני ישראל
 אות היא לעולם פי ששת ימים עשה יהוה יהוה יאהרונהי

ד"ה ומעשה וכו' יכוין להמשיך אל העשיה
ב' אלהי"ם. נ"ב, עם עשר אותיותיהם. (מסידור
הראמ"ע).

[קט"ז ע"א] מעל ציור יחוד נ"ר דחב"ד דעתיק
ונוק'. נ"ב, עיין ש"ש ח"ג דף ע"ט סוף ע"ג.
(מסידור הראמ"ע).

הגהות וציונים על הסידור חלק ה

ר"ן
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
ה"ג
יהוה יהוה
יהוה
יהוה יהוה

[א' ע"א] נ"ב קדיש פשוט, ויכוין בברכו
ובמטבע הברכה, והוא בפרצוף הרביעי חכמה
דז"א. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה בתיבת שמע יכוין לברר וכו'. נ"ב,
הבידור אוכל מתוך אוכל כמו בשבת. (מסידור
הראמ"ע).

ד"ה ושאר הכוונות כמו בחול. נ"ב, צ"ל כמו
בשבת. (מסידור הראמ"ע).

ותחת הציור הנ"ל כתב: במלת ה' השני אחר
שהמשיך וכו' צריך לכוין להמשיך ג' ע"ב
כמו ק"ש שעל המטה. ואח"כ בסוף הדף כתב:
יכוין להמשיך הג' ע"ב עצמם עם ה"ג
מגבורות דדעת דעתיק וכו' ומשם למזל הח'
נוצר חסד ומשם למזל הי"ג ונקה, ויזווג הב'
מזלות ע"ב וקס"א וימשיך הג' ע"ב וה"ג
לכחב"ד דאבא.

זיווג הב' מזלות

יוד א"ף הי הי ויו יוד הי הי

(מסידור הראמ"ע)

[ג' ע"ב] בראש העמוד נ"ב, יכוין להמשיך
הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח מחסדים דדעת
דעתיק לחסד דעתיק שבגלגלתא דא"א ומשם
למזל הח' נוצר חסד ומשם לדעת העליון ונקה
מזל הי"ג ויזווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א
וימשיך הטיפה עם ה"ח הנ"ל לכחב"ד דאבא.

[א' ע"ב] ד"ה שמע. נ"ב, בשמע יכוין להמשיך
לנוק' הנה"י דצ' דו"ק דקטנות שני דאו"א
והמוחין ד' אכדט"ם וכו' המצויירים בדף ב'
ע"ב הידועים. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ע"ב דע"ב מלכות דחסד וכו'. נ"ב, אין
צריך לכוין הרפ"ח כי אם בירוד אוכל מתוך
אוכל, ובשמע יכוין להמשיך לנוק' הצ'
והמוחין כנז"ל, והל"מ בישראל. (מסידור
הראמ"ע).

[ב' ע"ב] ד"ה ועתה יכוין להמשיך ג' קוי חח"ן
וכו'. נ"ב, צ"ל ג' קוי כחרים וחח"ן וכו',
[ואח"כ מעל ציור הנרנח"י הוסיף אהי"ה
הוי"ה כפולים בניקוד קמץ]. (מסידור הראמ"ע).

בציור אהי"ה הוי"ה בניקוד חיריק קוברץ עשה
סימן וכתב: לנוק' בשמע. (מסידור הראמ"ע).

[ג' ע"א] ע"י כוונות תיבת ה' צייר:

מוחין דאחור, וגם יכוין כמו בתהילות והם מוחין דפנים. (מסידור הראמ"ע).

[ו' ע"א] ע"י שמות המוחין שבסוף העמוד. נ"ב, יכוין המוחין ע"ב וקס"א דוקא. (מסידור הראמ"ע).

[ו' ע"ב] ע"י שמות המוחין שבסוף העמוד. נ"ב, המוחין ע"ב וקס"א דוקא. (מסידור הראמ"ע).

[ח' ע"א] ד"ה יכוין להמשיך כל הארות וכו' יכוין להעלות נוק' רחל וכו'. נ"ב, העלאת הנוק' דנקודה ג' וד' ולכנות נקודה ג' מאל עליון ואילך כמו נקודה ד'. (מסידור הראמ"ע).

[י"א ע"א] ד"ה ואלהי. נ"ב, להמשיך לנוק' מילוי דע"ב היוצאת ממוח גבורה דאבא. (מסידור הראמ"ע).

[י"א ע"ב] ד"ה אלהי אברהם. מתחת ג' כלי חכמה נ"ב, להמשיך לנוק' היוצאת ממוח חכמה דאבא מילוי דע"ב וד' י יו י. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה אלהי יצחק. מתחת ג' כלי בינה נ"ב, להמשיך לנוק' היוצאת ממוח בינה דאבא מילוי ע"ב וד' י יו י. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ואלהי יעקב. מתחת ג' כלי דעת נ"ב, להמשיך לנוק' היוצאת מהארת עטרת יסוד דאבא הדבוקה ביסוד דאימא מילוי ע"ב וד' י יו י ממוח חסדים דאבא. (מסידור הראמ"ע).

[י"ב ע"א] ד"ה הגדול. מתחת ג' כלי נצח נ"ב, יכוין לחזור ולהוציא אור חזור דפ"ע ופרק אמצעי דחסד דז"א ולהעלותו כנגד פ"א והגרונ דז"א לבנות ולתקן חסד ונצח דנוק'. (מסידור הראמ"ע).

יוד הי ויו הי

ה"ח

יהוה יהוה

יהוה

יהוה יהוה

(מסידור הראמ"ע)

[ד' ע"ב] ד"ה ואז נמשכין ד' מוחין וכו' והחור"ג למלכותה. נ"ב יכוין להמשיך הג' ע"ב עם ה"ג מכחב"ד דאבא ליסודו ומיסוד דאבא ליסוד דאימא לעשות לה כלי ורוחא.

יוד הי ויו הי > צ"ל ג' ע"ב

= רי"ו

יהוה יהוה

יהוה

יהוה יהוה

יכוין להמשיך מיסוד דאבא ליסוד דאימא שם ע"ב עם ה"ח שהוא בחינת טיפת ההורעה והוא ע"ב של תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת גר"ן, ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים וכו'. (מסידור הראמ"ע).

[ה' ע"א] ד"ה ויכוין הנרנח"י הנז' בתיבת ישראל. נ"ב, בדף ב' ע"ב. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ועתה יכוין וכו' והם חח"ן בג"ה דת"י דחג"ת ונה"י. נ"ב, דנה"י וכו'. (מסידור הראמ"ע).

[ו' ע"א] ד"ה קדירה, שהוא כמספר אלהים דירדי"ן וי"ג אותיות וה' אותיות. נ"ב, תיבות שהוא כמספר וכו' זה מוקף בסוגריים. (מסידור הראמ"ע).

[ו' ע"ב] ד"ה הי הי הי הי. נ"ב, יכוין להמשיך מוחין שלמים לאר"א דבריאה וכו' ואלו הם

[ט"ז ע"ב] מתחת ג' כלי הוד נ"ב, נ"ב, הם ש"ס, להשאיר ר"מ בחב"ד ולדחות ק"ך לגרון, והששים, עשרים לחסד וכו' ומשם לנה"י, ולכלול אותם ביסוד. (מסידור הראמ"ע).

[כ"א ע"א] ד"ה ולברר מהק"ק וכו' דכח"ב דה"פ. נ"ב, בינה. (מסידור הראמ"ע).

מעל ציור הנרנח"י. נ"ב, מוחין דאבא קודם החילוף מ"ה דמ"ה ודב"ן, וצלם דיש"ס העולה למ"ן מ"ה וב"ן דמ"ה. (מסידור הראמ"ע).

[כ"א ע"ב] מעל ציור הנרנח"י. נ"ב, הבינות והגבורות הנכנסים בנוק' מ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשים בצלם דאימא. (מסידור הראמ"ע).

[כ"ב ע"א] מתחת ג' כלי מלכות. נ"ב, כאן חסד הב' כ"ב אתוון וב' מנצפ"ך והמשכת ה' אלפי"ן דאדנ"י והמשכת הארת אחורי ה"ס עליונות כח"ב ח"ג דז"א וחזרתה לפנים ועולים לחיק או"א ולזווגם וכו'. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה אח"כ יכוין להעלות הצלם דאבא העומד על גבי רישא דז"א. נ"ב, מ"ה וב"ן דמ"ה עם המוחין דצלם דאבא שהוא יוד הי יוד הי. (מסידור הראמ"ע).

[כ"ב ע"ב] ד"ה ולזווג התרין מזלין ולהמשיך המוחין. נ"ב, לפרצוף חכמה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך חכמה דבינה דא"א שבתוך בינה דאו"א וכו'. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ולהמשיך המוחין הנז' וכו'. נ"ב, לפרצוף בינה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך בינה דבינה דא"א שבתוך בינה דכללות דאו"א וישסו"ת וכו'. (מסידור הראמ"ע).

[י"ב ע"ב] ד"ה הגיבור. מתחת ג' כלי הוד נ"ב, יכוין לחזור ולהוציא אור חזור דמות פ"ע ופרק אמצעי דגבורה דז"א לעלות כנגד פ"א והגרון דז"א לבנות ולתקן גבורה והוד דנוק'. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה והנורא. מתחת ג' כלי יסוד נ"ב, לחזור ולהוציא אור חזור דמות פ"ע ופרק אמצעי דת"ת דז"א להעלות כנגד פ"א והגרון דז"א לבנות ולתקן ת"ת ויסוד דנוק'. (מסידור הראמ"ע).

[י"ג ע"א] ד"ה אל, כתר דיעקב. נ"ב, דפרצוף הג' והד'. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה עליון, כתר דרחל. נ"ב, דפרצוף הג' והד'. (מסידור הראמ"ע).

[י"ד ע"א] ד"ה להמשיך הארת דנו"ה וכו' דפ"ת דמוחין. נ"ב, דאימא. (מסידור הראמ"ע).

[י"ד ע"ב] ד"ה בח, ג' כלי חכמה דרחל. נ"ב, פרצוף ג' וד'. (ובציור כלי פנימי דחכמה דרחל צ"ל ה' ראשונה כמילוי אל"ף, וכן בציור כלי אמצעי). (מסידור הראמ"ע).

ד"ה גז, ג' כלי בינה דרחל. נ"ב, פרצוף ג' וד'. (מסידור הראמ"ע).

[ט"ו ע"א] ד"ה להאיר אור גדול כנצח והוד ויסוד וכו'. נ"ב, צ"ל להאיר אור גדול ביסוד וכו'. (מסידור הראמ"ע).

[ט"ז ע"א] ד"ה יכוין להמשיך חב"ד חג"ת ונה"י דה"פ. נ"ב, קטנות א' דיסו"ת. (מסידור הראמ"ע).

שם לפני ציור הנרנח"י. נ"ב, אין צריך לכוין כנרנח"י אלו אלא דוקא בדחית המוחין דקטנות א'. (מסידור הראמ"ע).

סידור תפלה להרש"ש

לה

<p>אלהינו אימא מה"ר ראשונה דע"ב דבג"ה דמ"ס דא"א אֱלֹהֵי יְהוָה אלף הי יוד הי לבג"ה דא"א וישסו"ת</p>	<p>יהוה אלהינו דעת מז"ר דע"ב דד"ת דמ"ס דא"א אֱלֹהֵי יְהוָה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי לד"ת דא"א וישסו"ת</p>	<p>יהוה אלהינו אבא מז"ר דע"ב דח"ן דמ"ס דא"א אֱלֹהֵי יְהוָה יוד הי ויו הי לחח"ן דא"א וישסו"ת.</p>
<p>יכוין לסלק האור שבפרק אמל' דנלח דתבו' ולהעלו' לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפ' הגז' ללור' חכ' דז"א</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ת דהוד דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' גבו' דז"א</p>	<p>יכוין לסלק האור שבפ"ת דנלח דתבו' ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' חסד דז"א.</p>

ביוצר
יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח
מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א
ומשם למזל ח' נולד חסד ומשם לדעת העליון ונקא
מזל י"ג :

יוד הי ויו הי
יְהוָה ה"ח **יְהוָה**
יְהוָה
יְהוָה

יוד אלף הי ויו הי יוד הי ויו הי ויזווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א
וימשיך הטיפה עם החסדים הנ"ל
לכחצ"ד (* דאבא

<p>בק"ש דערצ"ת יכוין גם היחוד הזה דא"א דא"י וזו"ן דבריאה.</p>		
אֱלֹהֵי	יְהוָה	יְהוָה
<p>יכוין לדבק ולקשר שלו עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דא"א.</p>	<p>יוד הי ויו הי וואו הי (**) יכוין לזווג את א"א והיא מעלה מ"ן ע"י נשמתו ונשמה הלדיק וע"י שם ס"ג והוא ישפיע מ"ד ע"י חיה שלו וחית הלדיק וע"י שם ע"ב ומזדווגים ע"י שם ע"ב.</p>	<p>יכוין לדבק ולקשר חיה של עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דא"א.</p>

אחד

(* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב :
(**) נלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמכ"ד מד אותיות הויה וד'
אותיות אדנ"י וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וג"כ צריך להעלות נ"ח שלו עם נ"ח של הלדיק ועם
הנ"ח של הזו"ן לנ"ח דא"א ונח"כ יכוין לזווגם כנו' וכמ"ש בע"ה של"ט דרוש י"א כלל ט"ז וי"ט
ובש' הכוונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"מ. המסדר יא"ה

סידור תפלה להרש"ש

לז' ע"ב

רש"י		ר"ת
אהיה יהוה אהיה	ראש	אהיה יהוה אהיה
אהיה יהוה אדני	יד	אהיה יהוה אדני
יוד הי ו יהי. יוד הי ואו יהי. יוד הא ואו הא.		

(ח) כונה זו היא צק"ס דערצית לצד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"צ וגם לעורר מ"ן דא"י ע"י נשמה שלו ושם ס"ג ומזדווגים בצחי' כלים החילוניים דפנימיות שלהם :

אהיה	יאהיהיה	יהוה
------	---------	------

יוד הי ואו הי	יוד הי ויו הי
---------------	---------------

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבצ"ד דאבא החו"צ ליסודו והחו"ג למלכותו וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שבצ"ד דאימא החו"צ ליסודה והחו"ג למלכותה.

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם דאימא שם ע"בשהוא צחי' טיפת ההזרעה והוא ע"צ של חיבות דויסע ויבא ויע והוא צחי' חיה כי הכלי הוא צחי' נר"ן :

יוד הי ויו הי	יהוה
יהוה	יהוה

יהוה	יהוה
------	------

ויכוין לזווג יסודת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים שהם מ"ה דצ"ן והם חח"ן ורת"י דחסדים דללס דאימא ונותנתם לאבא ואבא משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה והם צג"ה ורת"י דגבורות דמו' דללס דאבא ונותנם לאימא ועי"ז נכלל הללס דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדי' שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דצ"ן ומתלבשים ד' מוחין צנה"י חכמה צנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס. ועד"ז נכללו המוחין דללס דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה וצ"ן דצ"ן ומתלבשים ד' מוחין הנו' צנה"י דילה חכמה צנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (בר"ח גם דכתר) דנה"י

(ח) כן נראה מש' רוח הקודש ד"מ ע"ג יחוד צ' ועש"ב ותחלה יכוין למסור עלמו עק"ה כמ"ס לעיל במלת ה' אלהי' ה' וע"ס :

(ב) וכמ"ס צס' עלי נהר דיי"א ע"ג אות מ"א שכתב וז"ל הבנת הדברים אלו כי המשכה זו לאו"א הכוללים דכ"ד שעות אשר צק"ס שעה"מ נזדווגו ונתן בה צחי' הכלי ג' ע"צ גימטריא רי"ו וגם ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן צוקבא הכוללת דכ"ד שעות צחי' הכלי ע"צ קדם. ועתה צק"ס דהיום מזדווגים או"א הכוללים באחד וממשיך לאימא עי' ע"צ דחיבות וזווג וז"ן דהולדה צנפ"א והוכרחתו לצאר זה לפי שראיתי למי שרלה לומר דעי' וע"צ זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן וכו' עש"ב :

המסדר יא"ה

סידור תפלה לדרש"ש

יוד הה וו הה
 יוד יוד הה יוד הה וו
 יוד הה וו הה
 יוד יוד הה יוד הה ווא
 יוד הה ווא הה

אלה למד הי יוד ממ
 צבאות
 השתפא
 שין דלת יוד
 שדי
 ש שד שדי

להמשיך הארה מדס"י דיסוד דאו"פ
 דפנים המלובשים בפ' א' דיסוד
 דז"א שפלה לח"ס ומסמותין
 וסנרנח"י שביסוד הנו' לב' פרקין
 תחאין דיסוד דז"א. ולהמשיך הארה
 הנו' לדס"י דאו"פ דפנים דניקוד
 אה"ח 6004 הנו' דנוק'.

אהוייהו אהוייהו
 ידהויהו ידהויהו
 יאהרונהי
 שין שין דלת שין דלת יוד
 שין דלת יוד
 אהוייהו אהוייהו
 ידהויהו ידהויהו

(* לזווג מו"צ וחז"ג דכסר שנסבררו ונשלם חיקונס בד' כריעות וד' זקיפות.
 ולהמשיך טיפס ההזרעה שס ע"ב מעיטרא דחסדים דרעס דפסיק לחסד דפתיק
 שבגולגלסא דא"א. ומשס ימשיכו עד יסוד דאימא שבדעת דז"א. וגס להמשיך
 הטיפס משס ע"ב דמקיף דחכמה דז"א ליסוד דאימא שבדעת דז"א. ולהמשיך
 משס ה"ח לרעה דז"א ומשס ליסודו ומשס לרעה דיטקב ומשס ליסודו ולהעלות
 מיסוד דנוק' מ"ן ה"ג ולהמשיך מיסוד דדכורא ה"ח ליסוד דנוק' ולחברס כס"ג
 שביסוד דנוק'.

ולהשחיר בעתיק וא"א אח המוחין דכסרים ושארית המוחין נמשכים לחכ"ד שהס
 או"א וישסו"ח ולזווגם כבחי' הויה אלהים להמשיכס ככל הנו"ל.
 ולהשחיר באו"א וישסו"ח אח המוחין דחכ"ד ושארית המוחין דז"ק להמשיכס
 לחג"ס נה"י ולזווג הו"ק דז"א כבחי' הויה ואדני ולהמשיכס ככל הנו"ל.

כתר חב"ד ו"ק

זיווג עי"ו זיווג או"א עי' זיווג זו"ן

איההייהו איההייהו איההייהו
 זיווג א"א וניק' זיווג ישסו"ח זיווג יטקב ורמל
 יאההייהו יאההייהו יאההייהו

יחיד הפולמוס וי"ס דדכורא בי"ס דנוק'.
 ידהויהו

ממקיף חכמה דז"א יוד הי וין הי ליסוד דאימא אלה הה יוד הה
 ומשס

(* א"ה מש"ל חס יש לכיון בק"ש שפ"ה ללורך הכלי נ"ל שבחי' הכלי ורומא דאו"א
 ...

סידור תפלה להרש"ש

ומשם לדעת דיטקב
 יוד הה וו הה
 יוד יוד הה יוד
 ההוו יוד ההוו הה
 יוד יוד הא יוד
 הא ואו יוד הא
 ואו הה
 ומשם ליסודו

שין דלת יוד
 שדי
 ש שדי יוד

לעורר ולהטלות מיסוד דנוק'
 מ"ן ה"ג ה' שמוט אלהים
 יסוד דרמל
 שין דלת יוד
 שדי
 ש שד שדי
 ה"ג מיסוד נוקבא
 א אלהים
 ל אלהים
 ה אלהים
 י אלהים
 ם אלהים

משם להמשיך ס"ח לדעת דו"א
 יוד הי ויו הי
 יהוה יהוה
 יהוה
 יהוה יהוה
 לדעת
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי
 יוד הה וו הה

ומשם ליסוד דו"א
 ג' כלי יסוד
 יאהדונהי

שין שין דלת שין דלת יוד
 שין דלת יוד

יכין להמשיך מיסוד דדכורא
 כה"ח ליסוד דנוק' ולחברם
 כה"ג שביסודה
 יסוד דיטקב

שין דלת יוד
 ש שדי
 ש שד די
 ה"ח מיסוד דכורא
 י יהוה
 ה יהוה
 ו יהוה
 ה יהוה
 יסוד יהוה

חיבור מו"ג ביסודה
 יוד הי ויו הי
 אילההויהם
 אילההויהם
 אילההויהם
 אילההויהם
 חיבור מו"ג ביסודה
 שין דלת יוד
 שדי
 ש שד שדי

חיבור וז"ן בא בכוח קדושת סיוס או אפ"ל שיכין במלת ה' סכ' להמשיך עטרא דגכו' דכמי'

סידור תפלה לתרש"ש מד

חיבור חו"ג
אילההוים
יאהדונהי

חיבור ז'ין וסיכליון
יאהדונהי
אילההויהם

לחו"ג חו"ג דנוק'

יוד הי ויו הי יוד הא ואו הא יוד הו והו הה
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
(בשבוטוח להמשיך לפנימיות דעם דנוק' שם ס"ג יוד הי ואו הי להמשיך מיסוד
דז"א ליסוד דנוק' סיפח ה"ח שהם כ"ג אחיון אב גד הו זח שי כל
מג סע פצ קר שת)

יכוין לדמות הק"ך דמו' דקס' דיססו"ם לגרון דפר' אמלטי דז"א ולהשאיר שם
ששים יששים הנשארים להמשיכם כ' לחסד וכ' לגבו' וכ' לש"ע דת"ח המכוסה
ומשם להמשיכם לב"ש ח"ח המגולים ומשם להמשיכם לנה"י ולכלול אוהם ביסוד
דפר' אמלטי דז"א.

ולברר מבירורי הקטנות שביסוד דז"א והם ק' להשאירם ביסוד ול' הנשארים
להמשיכם לרישא דנוק' ולהשאיר שם ס"ו המובחרים וס"ו הנשארים לגרון ומשם
לחג"ח ומשם לנה"י לכולל אחסם ביסוד ולהשאיר שם פשרה וחמשה לראש הכריאה.

אלה למד די יוד מם
אלה למד הא יוד מם
אלה למד הא יוד מם
אלהים
לראש הכריאה

גם יכוין לחבר ז"א עם אימא איהיהוה ויכוין בשילוב אהיה הויה.
גם יכוין לחבר ז"א עם לאה אילההויה ויכוין בשילוב אלהים והויה.
גם יכוין לחבר ז"א עם רחל אידהנויה ויכוין בשילוב ארני והויה.

המברך את עמו ישראל בשלום

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי ח' מיוורסי

אלה למד אלה למד ש"ע גי' מלבוש

ז'ין

יאהדונהי להלביש בהן ז'ין ועולמות בי"ע ונר"ן שלו

בריאה דבי"ע ילירה דבי"ע טשייה דבי"ע
אר שדי אל יהוה אל אדני

אלף

דבמי' הכלי וטטרא דחסדים לכח"ב דאבא ובאחר לזוג או"א ב' זיוגים א' לבמי'
הכלי ורוחא וא' לפי' ההזרעה ודוגמא לזה מ"ש החו"ח דקכ"ז ע"ב יטו"ש ובאהבה
יכוין לזוג ז'ין סכו' לבמי' כלי ורוחא כמ"ש בנה"ש די"ג פ"ד יטו"ש חזון ז'ין
סבול י'

סידור תפלה לדרש"ש

אלה למד אלה למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי

א יִאֱהוּוֹנָהּ ס"ס דז"א וכסר דנוק'
 מ יִאֱהוּוֹנָהּ יסוד דז"א ודעס דנוק'
 נ יִאֱהוּוֹנָהּ אור שבין נז"ס דז"א וגופא דנוק'.

יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא
 יהיו גי' אל קרצון אמרי פי ר"ת אל"ף גי' אלה למד שין
 דלת יוד והגיון לבי קפניך יהוה יהוה יאהוונה צורי
 וגואלי ויכין כי בס' סיבוס דפ' זה סוף מחיבה לרלון ככל א' יש יוד הרי

ט' יודין כמספר ט' יודין שנטסמ"ב שכל סיד העמידה חלוייה בהם

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי חדום ונפשי כעפר
 לכל תחיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי ותצילני מפנע רע
 וטיצר הרע ומאשה רעה ומבל רעות הסתרנשות לבא בעולם. וכל החושכים עלי
 רעה סחרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה
 למען תורתך עשה למען קדושתך למען יחלצון ידידיך ר"ת כס יליי וכו' יכין
 לבדר ולהטלות הנילוים. הושיעה ימינך וענני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך יהוה יהוה יאהוונה צורי וגואלי :

אח"כ לפי שהי"ט שושבין לזווג יתקב ורחל חתן וכלה ופחה שהוא זמן זיווגם
 וירידת הטפה אין דרך ארץ לטמוד שס. לכן יתרחק ויפסע לאחיריו ג' פסיעות.
 כנגד טובי ג' עולמות ב"ע המלכיים לאלי' והיו פסיעות ב"גויות עקב בלד
 גדל ממש ולא יוחר ויעקור רגליו והשמאלית מחילה. אחורנית כנגד הצריאה
 ואח"כ הימנית נגד הימנית ואח"כ השמאלית עד העשייה.

אח"כ יפנה לשמאלו ויכרע ויאמר עושה שלום במרומו ויזקוף ויפנה
 לימינו ויכרע ויאמר הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ויזקף ויכרע
 לפניו ויאמר ועד כל עמו ישראל ויזקוף ויעמיד במקום שכלו פסיעותיו
 עד כדי הילוך ד' אמות ויאמר ואמרו אמן :

ואח"כ או' סלל ואס חל בשנת או' ויכלו וברכת משין ז' ואו' קדים תתקבל ובלאח
 ישראל וכו' וקדים יהא שלמא וכו' ועלינו לשבח וכו'.

הכוללים והפרטים נשים שלום וידורנו הרה"ג שד"ה יל"ו ס"ל שבחי' הכלי הוא
 נמשך ע"י מנחת שעורים של ש' שטברה והבומר יבחר וא"ש הסי"ב.
 הלטיר יום טוב ידיד הלוי הלטיר אליעזר ידיד הלוי

סידור תפלה להרש"ש

מה

מלכותו יכוין להמשיך לנוק' ב"פ דהוד דב"ן דז"א - לכן לא נכמוז באותיות הפסוק.

יכוין למלאת ד' אלפין שבכתר דללא **אלה אלה אלה** ושארית העק"ב אורות שהם ד' ה"ה דד' אהיה ב' דיודין וא' דאלפין וא' דהסין יכוין להמשיכם ללאה בפקדון לצורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי **הא יוד הא** **הה יוד הה**
ועתה ישפיל ראשו ויכוין לבושי ה"ח לבושי ה"ג
להמשיך לרחל עשרה אהיה **אהיה אהיה** לבושי ה"ג
שהם גי' ליק"י מי' לבושי **אהיה**
המו"ג שבדעת דזעיר דאל"י **אהיה אהיה**
לנקוד' הכתר דרחל העומדת

בצרי' הנק' **קדירה** שהוא כמספר אלהים דיודין וי"ג אותיות וז' אותיות הסורס והכו'. **אף למד הי יוד ממ** **אף למד הי יוד ממ**
גי' ש' **אלהים** י"ג אותיות
ה' אותיות והכולל.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ בגבורה דז"א. וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם בזה דז"א וכנגדם ו' אותיות **מלכותו**.

בק"ש דיוצר יכוין למסור עלמו למיתה לחבר זו"ן בצמ"י רוחא ברוחא יאהדונהי: **רעולם** יכוין לתקן ו"ק חג"ת ונה"י דלאה ילהמשיך בהם מילוי ד' אלפין שבכתרא **אלף אלף אלף אלף**.

גם יכוין להמשיך לה מאחוריים דא"י ריבוע ס"ג וי' אותיות. **יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי ואו הי גי' לעולם**.
גם יכוין בד' אותיות **דלעור** מלעולם להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ ת"ת דב"ן הרי ד"פ דת"ת דב"ן דז"א כנגד ד' אותיות **דלעור**.

ועד בד' אותיות **ע"ד** דועד יכוין להשאיר צ"פ תחאין דיסוד דב"ן ליסוד דז"א. ויכוין לחבר פ"ת דת"ת דמ"ה דז"א עם ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א. וכנגדם ד' אותיות **יהוה** ולהמשיכם לנוק'. וב"פ עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שכנגד ב' אותיות **מ"ן** דלעולם ועד שהם כמספר מילוי דע"ב **וד י יו י** יכוין לחלקם פרק א' בת"ת דמ"ה ופרק א' ביסוד דמ"ה דז"א. גם יכוין לתקן מל' דלאה וכתר דרחל ולהמשיך לה ד"פ ה"ה פשוטים מעק"ב אורות שנשארו במצ"ד דלאה שלקחה לכתרה **היה היה היה היה**.

בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מזו"ן דאל"י מבחי' פנימיות דפנימיות (*) (ממוחין דו"ק דזו"ן דאל"י) מו' פנימים שלמים לאו"א דבריאה ועי"ז יזווגו וימשיכו מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן דבריאה :

בק"ש

(*) א"ה בסידור הקלה לא כתוב כ"ז רק בקלת סידורים כתוב כן לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין בפחה עינים דכ"ה ע"ב במלת שבמל"ו מ"ש ע"ז וע"ש. (יב)

סידור תפלה להרש"ש

ממצרים גאלתנו יהוה יאהדונהי אלהינו מבית
 עבדים פריתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל
 גאלת וים סוף להם בקעת זודים טבעת וידידים
 עברו ים ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר על
 זאת שבחו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים
 זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך
 אל חי וקיים רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים
 עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום מוציא אסירים
 פודה ענוים עוזר דלים כיון לעשות עלמו עני להסתפק עם
 השכינה הנק' עניה זהוטה למטה זהיכל הרלון דבריאה כדי שבעלותה יזכה
 לעלות עמה העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו יקום
 ויעמוד לכבוד המלך העליון שהוא הארת יסודות דאו"א וז"א המסגלים ויורדים
 להעלות הכלה.

יאההויהה

אהיה
 יהוה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהויהוה	אהויהוה	אהיה
יהוה	יהויהוה	יהויהוה	יהוה

תהלות לזווג ג"ר חצ"ד
 דו"ק דחילוניות
 דיסו"ת דחילוניות דאלי'
 ולהמשיך המוחין לאו"א
 דפנימיות דבריאה ולנסור
 ז"ן דבריאה ולהעלות מ"ד
 ומ"ן לאו"א דבריאה ולזווגם
 בכלי חילון ואמלעי ולהמשי'
 מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן
 וליעקב ולאה ורחל דפני'
 דבריאה ולהחזירם פצ"פ.
 להמשיך מקלת יסוד דאבא
 לתוך עטרת יסוד דאימא
 שצדע' דז"א ולהמשי' הארתו
 ליסוד דז"א ולהמשיך הארת
 החו"ג דיסוד דז"א ליעקב
 ולאה ורחל ולהחזירם עם יעקב פצ"פ
 ולזווגם זיווג דנסיקין רוחא זרוחא
 ולהתחיל להעלותם להק"ק דז"א דבריאה

ולהתחיל להעלותם להק"ק דז"א דבריאה

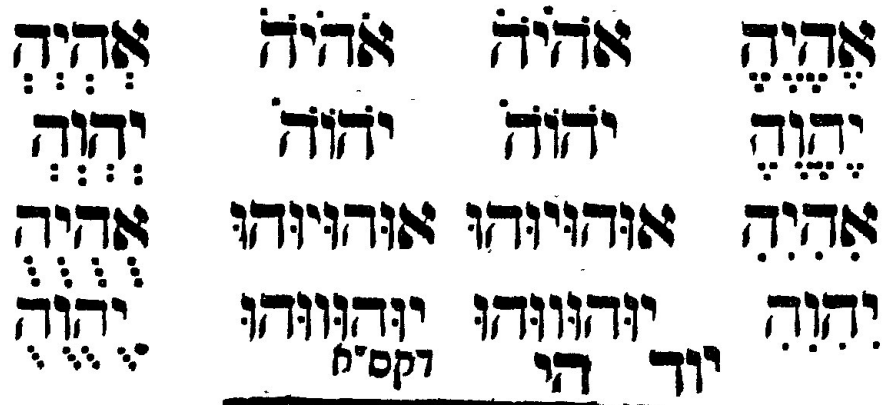
עץ חיים ח"א דף ע"ה ע"ג, שמ"ש אות א'.

לא שלים - ו"ק	שלים - ג"ר	
<p>3. ג"ר חידוש נשמות ישנות. לזו"ן: ג"ר דו"ק דג"ר.</p>	<p>1. ג"ר זיווג דנקודות - נשמות חדשות נפסק מהחורבן. לזו"ן: ג"ר דג"ר דג"ר.</p>	<p>או"א ג"ר פנימיות</p>
<p>4. ו"ק שאר כסות ליצירה. לזו"ן: ו"ק דו"ק דג"ר (גדלות).</p>	<p>2. ו"ק נשמות חדשות שנבראו ולא יצאו. לזו"ן: ו"ק דג"ר דג"ר.</p>	<p>(שלים)</p>
<p>7. ג"ר שאר כסות ועונה לבריאה. נשמות מלאכים ליצירה. לזו"ן: אין מוחין (רביצה).</p>	<p>5. ג"ר שאר לעשיה. לזו"ן: ג"ר דג"ר דו"ק (עיבור ויניקה).</p>	<p>ישסו"ת ו"ק</p>
<p>8. ו"ק שאר כסות ועונה לבריאה. נשמות מלאכים ליצירה. לזו"ן: אין מוחין (רביצה).</p>	<p>6. ו"ק שאר לעשיה. לזו"ן: ו"ק דג"ר דו"ק (עיבור ויניקה).</p>	<p>חיצוניות (לא שלים)</p>

סידור תפלה להרש"ש

נה

ומשם למצ"ד חג"ת דחכמה דכתר דצינא או דחכמה דצינא דרחל דאחור דאחור
אות ה' אחרונה דהויה שורש הב' של הנוק' העומדת באחורי היסוד דז"א (א)

י"כ דמוחין פס ו"ה פהס סו"מ
ג' מ"ז
להמשיך מילוי דפ"ב זה מאבא
ומחכמה דז"א לנוקבא

ג' כלי חכמה דז"א
יוד ה' ואו הא
י ה' יהו יהוה
יוד הא ואו הא

וע"י הארה זו יכוין להמשיך

אנ נגד הוזה טיבל ענם עפע קר שת

הארת כ"ב אסוון מיסוד דאימא
שבחצ"ד דז"א.

להמשיך אות' לנוק'
להמשיך הארת ה"ג מהארס יסוד דאימא
שבחצ"ד דז"א ליסוד דז"א.
ושם נעשים הויה א'. (ב)

ג' כלי יסוד דז"א
י א ה ד ו ג ה י
שין שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

ומיסוד
(א) עיין בש' הכוונות בדרושי ר"ה ד"ו דל"ג ע"ד : (ב) עיין ד"ו דר"ה :

סידור תפלה להרש"ש

ומיסוד דז"א לדעת דנוק' ושם מתחלקים
לה' היות גי' ק"ל דעת דנוק'

יְהוָה ה"ג יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ע"ב לחג"ת דנוק' (א)

יכוין להמשיך הארת יסוד דאבא המלוכש ביסוד דאימא ליסוד דז"א ולהמשיך הארות ב' היסודות עם הארת החו"ג ליעקב ורחל להעלותם לאחורי היסוד הכלולים עמהם כל צי"ע שהיו צבריאה.

יכוין להמשיך כל הארות אלו דרך פנים דמלכות דכתר דז"א ופנים דמלכות דחכמה ואחוריה וע"י אורות הגז'. יכוין להעלות נוק' רחל וכל היכלי צי"ע והם היו"ד מל' דאח' דאח' דחכמה דכתר דצינה או דחכמה דאלי' ולחבר מלכיות דדת"י דפרלו' חכמה דכתר דצינה או דחכמה דצינה דנוק' לאחורי שורשי פרלופה כנגד אחורי יסוד דצינה או דחכמה דנה"י דצינה דז"א דאלי'.

פנים דמל' דכתר
פנים דמל' דחכמה
אחוריים דמל' דחכמה

יְהוָה
יְהוָה יוֹד הָא וְאוּ הָא
יוֹד יוֹד הָא יוֹד הָא וְאוּ הָא
כמספר ברוך.

במנחת עש"ק להמשיך לזו"ן דאלי' שפע מהמאליל ע"י יוֹד הַי דקס"א כדי לכלול לזו"ן דצריאה.

אתה יא להוריד י דהויה ולהעלות א דאיהיה.
יכוין להמשיך הארת הג"ר דחכמה דכתר דצינה (או דחכמה) דנה"י דתצונה לאחור דאחור עם ג"ר דללמי המו' שהם אל"ף ה"י דקס"א עם הגרנח"י לג"ר דאחור דאחור דחכמה דכתר דצינה (או דחכמה) דנה"י דצינה דז"א. ובתחילה ימשיכם לחכמה דניקו' הגז' שהיא אות י' ומשם לצינה אות דה' ומשם לך' ת"ת דניקו' הגז'.
לחכמה אות י'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אלף | ו

גי' כלי חכמה
יוֹד הַי וְאוּ הָא
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יוֹד הָא וְאוּ הָא

סידור תפלה לדרש"ש

ומשם להמשיכם לצינה שהיא אום ה'

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלֵף | וְ

לג' כלי צינה

אלֵף . אלֵף הא , אלֵף הא יוד , אלֵף הא יוד הא

אלֵף הא יוד הא
א א ה י ה

ומצינה לג' כלי ט"ס שהוא ן
יוד הא ואו הא
י י ה י הו יהוה
י ה ו ה

ומח"ס לג"ר דמלכ שהיא ה' אחרונ'

וְ

ולדחות החג"ס בחג"ס דנוק'

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יון | וְ | דקס"א

וְ

לחג"ס דנוק'

וקנה"י צנה"י דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יון | וְ | דקס"א

וְ

לנה"י דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

חיבור ח"ה דמוחין עם י"ה חו"ב
גי' ק"מ

סידור תפלה להרש"ש

להמשיך מילוי דקס"א מאימא ומצינה
 דז"א. לנוק'
 לך יוד י

ג' כלי צינה דז"א

ארף ארף הא ארף הא יוד ארף הא יוד הא
 ארף הא יוד הא
 אהיה לניק':

וע"י הארה זו יכוין להמשיך
 לנוקבא כ"צ אחוון עלמס
 מג"ר דמוחין הגז' הרמוזים בא"ת
 של אהה.

אבגדהוזהטיכל
 מנסעפצקרת
 מנצפך

יהוה ה"ג יהוה
 יהוה יהוה
 יהוה ה"ח יהוה
 יהוה יהוה

וה"ג עלמס הרמוזים בה' של אהה

והארט ה"ח

וד י יו י לך יוד י

מ"ו דכריעה א' וק"ס דכריעה ב'
 גי' מקו"ס.

יהוה יהוה
 יהוה יהוה

להמשיך לנוקבא הויה בהכאה
 גי' מקו"ס.

להעלות ולחבר המלכיות דחח"ן בג"ה שלה בחח"ן בג"ה דשורשי פרלופה כנגד
 אחורי נו"ה דפרלופך חכמה דבחר דז"א דאלי' דניקוד הגז'.

במעש"ק להמשיך לכחצ"ד דאלי' שפע מהמאליל ע"י ארף הי דקס"א
 כדי לכלול לכחצ"ד דבריאה.

חידושים וביאורים על הסידור חלק ה

משען ז"ל] בכת"י על כוונת ערבית דליל פסח ד' ח"י ע"א שהאריך להקשות בזה, ולפי מ"ש אין כאן קושיא ודו"ק. (משעה"כ השד"ה).

ד"ה שהם נהי"ם וחג"ת דנה"י וכו'. נ"ב, ר"ל ר"ק דאימא דצלם דצ', והג"ר דצ' דאימא ור"ק וג"ר דצ' דאבא בעמידה, ובקונה הכל הל"מ דאו"א, וצלם דצ' נקרא נה"י והל"מ נקרא חב"ד חג"ת. (מסידור הראמ"ע).

[ב' ע"א] ד"ה ישראל, יכוין שכבר היו וכו'. נ"ב, ר"ל מה שהיה מכח קדושת היום אחר ופנים דאחור, ואח"כ באהבה אנחנו מכוונים אחר ופנים דפנים, ועיין בעלי נהר בסופו מ"ש בגליון שם כת"י מו"ר השד"ה ז"ל. (מסידור הראמ"ע).

[ו' ע"א] ד"ה ברוך. נ"ב, בענין הכריעות וזקיפות דליל פסח צריך להעלות הנוקבא בראשונה עד החזה ובשניה שוה בשוה אליו, וכן כתב הרב עלי נהר ז"ל סוף דרוש פסח, והזיווג בשים שלום הוא דו"ן הכוללים, דהיינו ז"א ורחל ולא יעו"ר כמו שאר התפילות. ובוה מוכן לשון זיווגא עילאה דזוהר, פירוש דו"ן הכוללים שוה בשוה אליו דומיא דכתו דשבת. (מכתבי הרס"א).

שם אחרי ציור הנרנח"י. נ"ב, יכוין לרחות הק"ך צירופים דמוחין דקטנות לגרון דפרצוף האמצעי דו"א ולהשאיר שם ששים, וששים

[א' ע"א] בד"ה ושאר הכוונות כמו בחול. נ"ב, מ"ש רבינו הרד"ם בכונת ק"ש של ערבית דפסח בתיבת שמע כל כונות שאנחנו מכוונים בחול ממש, וגם הביא מוחין דאלהים כמו בחול ממש. ולכאורה דהנה קשה דהיה לו להביא מוחין דקטנות ב' והם אכדט"ם, יען שהקטנות א' שהם שמות אלהים, בלילה הזה אינו בא אלא באחרונה אחר גדלות ב'. ומזה החברים של בהכנ"ס שלנו העבירו עליה הקולמוס, וגם השמיטו אותה מהסידור הנדמ"ח. ונלע"ד כי שפתי פי צדיק מורינו הרד"ם ברור מיללו, וכונתו רצויה כי אלו ג' אלהים שכתב הם קטנות ב' דאו"א עילאין. והוא עפ"י מ"ש רבינו זלה"ה בע"ח שער או"א פרק ר' ובכ"מ, וז"ל בקיצור כי חיצוניות אימא עילאה הם שמות אלהים ומתגלים ב' ספירות תחתונות שלה. יוצא לנו מזה דנה"י דקטנות ב' דאימא עילאה הם שמות אלהים, ומשור"ה בתיבת שמע הביא שלשה שמות אלהים והם דקטנות ב'. אבל בתיבת [ישראל] שאנחנו מכוונים להמשיך כל קטנות ב' דאו"א עילאין, שהוא כללות פרצוף החיצון דאו"א עילאין, הביא שמות אכדט"ם, יען כי לא נתגלו שמות אלהים כ"א בתנה"י דפרצוף החיצון דאימא עילאה. ולעולם בין בתיבת שמע ובין בתיבת ישראל הכוונה היא במוחין דקטנות ב', ואין שינוי ביניהם אלא בשמות, שבתיבת שמע הוא שמות אלהים, ובתיבת ישראל הם שמות אכדט"ם וכנזכר. וראיתי להרא"ם [הר"א

ע"א] וז"ל: ואין תימה וכו' שכיון שאנו צריכין להמשיך כל הבחינות שנמשכו בליל פסח אחר ופנים וכו', עכ"ל. ואם אתה אומר שע"י קדושת היום נכנס אחר"פ דישסו"ת, אם בן מה ראה מביא מליל פסח, אלא מוכרח אתה לומר שמה שנכנס בליל פסח מכח קדושת היום הוא בחינת האח' דישסו"ת דוקא, אבל הפנים דישסו"ת נמשכים עם הפנים דאו"א עילאין בתיבת באהבה כמ"ש בסידור הכוונות של מו"ר הרש"ש זיע"א.

ובזה יובן מ"ש בהקדמת סדר ההגדה למרן הקדוש הרש"ש זיע"א וז"ל: יכוין לברר ה"פ בינה דזו"ן ודיעקב ורחל וכו' יע"ש. דזה הבירור הוא של בחינת האחור ופנים דפנים דה"פ בינה דזו"ן, אבל בחינת האחור"פ דאחור דזו"ן ודיעקב ורחל כבר נמשכו מכח קדושת היום דליל פסח, ולא כמו שמצאתי להרב פתח עינים (רף פ"ב ע"א) שרצה להעביר קולמוס על ההקדמה הנז"ל, כי דברי מרן הקדוש חיים וקיימים וכנ"ל ודו"ק, מוהר"ר שד"ה זלה"ה.

עוד נמצא כתוב ממוה"ר השד"ה ז"ל שם (כנסיה לשם שמים שבסוף ספר עלי נהר אות כ"ד על הקדמת הרד"מ ז"ל, ובנד"מ עמוד פ"ח הערה י"ז) וז"ל: כתב הרא"מ ז"ל בכתב יד אות ל"ג ז"ל, בין לפי הקיצור שקיצר הרד"מ ז"ל בין לפי הסדר המסודר לפנינו הרי גם המשכת המוחין דפכ"פ דגדלות א' דז"א נעשה על ידי תפלתנו וכו', עיין שם שהאריך להקשות. ונלע"ד שטעמו של מורינו הרד"מ

הנשארים להמשיך עשרים לחסד ועשרים לגבורה ועשרים לשליש עליון דת"ת המכוסה, ומשם ימשיכם לב' שלישי ת"ת שהם מגולים, ומשם להמשיכם לנה"י ולכלול אותם ביסוד דפרצוף אמצעי דז"א. (מסידור הראמ"ע).

[כ"א ע"א] בדברי המגיה ד"ה עיין בספר עלי נהר וכו', יש להרגיש כיון דע"י קדושת היום כבר נכנס גדלות א', אם כן י"ל שנכנס בכל בחינותיו, בחינת מוחין דאחור ופנים. נ"ב"י, עיין בנהר שלום (דף כ"ט ע"א) [בנד"מ דף ל"ז ע"א] ד"ה ואין תימה וכו', שמבואר משם דאי אפשר לומר כן, והוא כי כיון דבלילה זו נכנסים כל המוחין דאו"א וישסו"ת אחו"פ והכל מדרגה אחת, אי אפשר לומר שיכנסו פנים דישסו"ת קודם שיכנסו האח' דאו"א עילאין, ומזה הוכרח מו"ר הרב שר שלום ז"ל לפרש כי מ"ש הרב ז"ל שע"י קדושת היום כבר נכנס גדלות ראשון הוא דוקא דבחינת האחור, ודו"ק. מוהר"ר שד"ה זלה"ה.¹² (כנסיה לשם שמים בסו"ס ענ"ה אות כ"א).

ועל מ"ש הענ"ה ומהיכן יש לנו לומר דבחינת מוחין דפנים עדיין לא נכנס וכו', כתב מוה"ר השד"ה ז"ל שם. (כנסיה לשם שמים שבסוף ספר עלי נהר אות כ"ב). וז"ל: ונלע"ד מה שנכנס מכח קדושת היום לא נכנס בכל בחינותיו כי אם בחינת האחור דוקא, והטעם הוא ממ"ש מו"ר הקדוש הרש"ש זיע"א בספר נהר שלום (דף כ"ט סוף ע"א) [בנד"מ דף ל"ז

נו. כל הדיבור דלקמן השווה הלשון עם מ"ש לקמן בהגהות השד"ה על ענ"ה על דף כ"ה ע"ג ד"ה גם מ"ש בתיבת וכו'. ושם הוא מקביל לכאן, והבאנו ב' הדיבורים דדברי תורה עניים כמ"א וכו'.

נו. השווה לעיל על דף ב' ע"א בתיבת ישראל מה שהבאנו מסידור הראמ"ע. א"ה ימ"ה יצ"ו: עיין מ"ש בזה באורך בהגדה של פסח אהבת שלום (בשפת הים עמוד תשכ"ז), ובקובץ מקבציאל (גליון י"ז בהבן בחכמה עמוד ר"ב), ותרו"ץ.

נת. א"ה ימ"ה יצ"ו: והיא נדפסה לו בספר צדק ושלום בסימן כ"ט דף צ"ב טור ב' בנד"מ.

בהקדמת כוונת ד' כוסות ומוציא מצה שכתב שם וז"ל בקיצור: לבור בירודי ה"פ בינה דזו"ן, ע"כ יעו"ש. אמנם לפי מ"ש אתי שפיר, כי מוכרח לומר כי מ"ש הרב דגדלות א' נכנס מאליו הוא ר"ל על בחינת האח', וזה מכח ק"ו הנזכר דשבת. ועיין בנהר שלום (דף כ"ט ע"א) [בנד"מ דף ל"ו ע"א] שכתב שכל המוחין הנכנסים בלילה הזו כולם נקראין בחינה אחת [כי אי אפשר שיכנסו פנים דישסו"ת עד שיכנסו מוחין דאחור דאו"א עילאין, ואם איחא דבקדושת היום נכנסים גם הפנים דישסו"ת הרי נשתנה הסדר ודו"ק] וכו' יעו"ש. אם כן מוכרח מדבריו שבתיבת באהבה נמשכים מוחין דפנים דישסו"ת עם מוחין דפנים דאו"א עילאין ביחד, ומה שנמשך ע"י קדושת היום הוא מוחין דאח' דישסו"ת דווקא ודו"ק. מוה"ר שד"ה זלה"ה נ"ט.

[מ"ג ע"א] בדברי המגיה ד"ה מש"ל אם יש וכו'. בסוף דבריו שבדף מ"ד ע"ב על מ"ש וידידנו הרה"ג שד"ה יצ"ו ס"ל וכו' נ"ב, ואני הכותב שאלתי את מו"ר השד"ה הנד' יצ"ו על זה ואמר לי בפירוש שלא כך כונתו, שמה שאמר שבחינת הכלי נעשה על ידי מנחת שעורים הוא על כלי השייך לזווג ליל שבועות, לא על הכלי השייך לליל פסח, כי אותו כלי נעשה בליל פסח בקריאת שמע ובאהבה כללי ופרטי, ע"כ אמ"ן. (מסידור הראמ"ע).

ז"ל הוא מ"ש הרב בשער הכוונות בדרושי שבת דף ס"ז ע"ד ודף ע' ע"א וז"ל בקיצור השייך לעניננו: ואחר בין השמשות חזרת הנוקבא פנים בפנים נקודה תחת היסוד, וע"י תפלת ערבית של שבת קודש נעשית פרצוף גמור פנים בפנים בכל הנה"י יעו"ש. יצא לנו מזה שקדושת שבת מאליה אינו נתקן כי אם בחינת האחור, אמנם בחינת פנים צריך לתקן ע"י תפלתו. ואם כך הוא בשב"ק החמורה שאינו נתקן מכח קדושת היום כי אם בחינת האחור, ק"ו בכל יו"ט שאינו נתקן בכח קדושת היום כי אם דווקא בחינת האחור, אבל בחינת הפנים צריך שיבוא על ידינו. ואף על גב שראינו שנשתנה ליל פסח משאר ימים טובים למעליותא שנמשך בתפלה אחת של ערבית מה שאנחנו ממשיכין בשאר ימים טובים ע"י כמה תפלות, עם כל זה לענין קדושת יום טוב הם כולם שוים לטובה ואין הפרש ביניהם. וכן כתב בנהר שלום (דף כ"ז ע"ב) [בנד"מ דף ל"ד ע"ד] כי מכח קדושת יו"ט נמשך לזו"ן גדלות א' דישסו"ת ועלו זו"ן במקום ישסו"ת, ולא חילק בין פסח לשאר ימים טובים, משמע שכל הימים טובים שוו בשיעוריהם ברבר זה. וכתב עוד לעיל מזה: וזה ודאי בין בחיצוניות בין בפנימיות. נמצא שגם בחיצוניות גדלות א' נמשך ממילא בכח קדושת יו"ט. ולכאורה נראה שדברי מורינו הרש"ש ז"ל אלו הם היפך דברי קדשו

חידושים וביאורים על הסידור חלק ו

בסדורים אחרים שכתוב בהם כלים דחח"ן דז"א וכלים דחח"ן דנוק'. שהרי בנין הנוק' באטב"ח הוא ע"י ה"ג וב' חסדים דנו"ה, ואלו החור"ג אין יורדין ליסוד דז"א כ"א בעת טבילת ליל שבועות, כי מכח ירידתם במרוצה ליסוד דז"א וחוזרים בסוד אור חזר ועולים ומושכין כתר לז"א וכתר לנוק' וחצי שלישי או"ח החסד דת"ת נתחלק לד' חלקים, ובבנין חב"ד דנוקבא נכנס חלק אחד, ובחג"ת חלק ב', ובבנין הנה"י חלק ג', ובבנין הכתר חלק ד'. וכ"ז נעשה אחר המשכת הכתר דז"א ע"י הטבילה שהוא כמו בקונה הכל. ועיין נהר שלום דף כ"ב [בנד"מ דף כ"ח ע"א] בענין כפילת החסדים וכו'. ועיין שער ההקדמות דף ס"ו ע"א [בנד"מ דף פ' ע"ב], ובמכו"ש שער ז' ח"א דרוש ד' דף ק"ל ע"ב [בנד"מ דף נ"א ע"ב] משם ואילך^{סב}. (מסידור הרס"א).

סדר הכוונה בליל שבועות^ס
תחילה יכוין לברר הרפ"ח וכו' נה"י הפרטיים והכוללים, ואח"כ הכתר דבינה וחכמה, והכתר שהוא פרצוף החמישי דזו"ן. וימשיכם על הסדר, תחילה ימשיך נה"י הפרטיים, ואח"כ נה"י הכוללים, ואח"כ הכתר דבינה, וכנו"ל^{סא} דחכמה. ואח"כ הכתר מגולגלתא ומו"ס.

ונלע"ד שע"י הטבילה כשאנחנו ממשיכין הכתר, שתחילה צריך להוריד החור"ג ליסוד דז"א כמ"ש בכוונת קונה הכל עד למען שמו וכוונת אטב"ח לבנות הנוקבא, וע"י עליית החסדים באור חזר אנחנו מורדין הכתר על רישא דז"א, ואח"כ בנית הנוקבא ע"י אטב"ח, כ"ז ע"י הטבילה כנלע"ד שד"ה.

וכפי מ"ש לעיל אין לכוין במ"ט ימי העומר כ"א המשכת המוחין בכלים דז"א, ולא כמ"ש

חידושים וביאורים על הסידור חלק ז

ימים דראש השנה הוא כלי חיצון ואמצעי הכולל. (וזהו מ"ש הרש"ש ז"ל בליקוטיו

הקדמות לכוונת ראש השנה החיצוניות ופנימיות שאנחנו מתקנים בב')

ס. הקדמה זו דליל שבועות הועתקה בסידור אור החיים דף רמ"ב. ולפנינו בעמוד של"ג וע"ש בשינויים בנוסח ממ"ש כאן, והבוחזר יבחר. [וראה בהשמטות בסוף ספרנו עמוד תי"א ותי"ב כמה תוספות מענייני שבועות].

סא. א"ה ימ"ה יצ"ו: אולי צ"ל והכתר במקום וכנו"ל.

סב. א"ה ימ"ה יצ"ו: ואכן בסידור העומר של רבו של רבינו המחבר ז"ל ה"ה הרב נה"ר ז"ל נמצא כרעת רבינו המחבר ז"ל, שהמשכה בימי העומר היא רק לכלים דז"א דוקא, ובסידור זה היה רבינו המחבר ז"ל מכריז, ומסתמא עליו עיקר סמיכתו במ"ש בכאן. אולם עיין בסידור "אהבת שלום" לכוונות ספירת העומר בשפת הים (סימן א' אות י' עמוד תתפ"ו) מ"ש לקיים הגירסא העיקרי שבכל שאר הסידורים הדווקנים, שסידור בעומר גם הכלים דנוק', ושכן העיקר, וכמפורש גם בסתימות לשתות האר"י ז"ל ע"ש"ב ותרו"ן.

סידור תפלה לדרש"ש

טז

יוד הו ויו הו יוד הו ואו הו
אלף הו יוד הו אלף הו יוד הו

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

ג' כלי סוד דו"א

ג' כלי יסוד

ג' כלי נלח

אדני
ג צבאו צבאות
אות

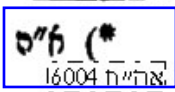
יאהדונהי
שין שין דלת שין
דלת יוד
שין דלת יוד

יהוה
צ צב צבא
צבא

(* יכוין להמשיך חכ"ד חג"ח ונה"י דה"פ יס"ט טס מו' פנימיים דצ' טס מקיפיים דל"ח וזחוכס מלובשי' הכוונ'ס וכאסי"ה טסס נרנח"י דנרנח"י דנשמס דמ"ס דמ"ס ודמ"ס דכ"ן לחח"ן כג"ס דס"י דחכ"ד וחג"ס ונה"י דה"פ בינה דפנימיות דו"ח.

אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה
אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה	אתיה

ע"ין כס' נה"ט (דפוס ירושלים) דכ"ז ע"ב וו"ל חמנס סדר
אלף כונס

סידור תפילה להרשי"ש

אלף למד זה יוד ממ	אלף למד הי יוד ממ	אלף למד ממ	אלף למד ממ
אלף למד זה יוד ממ	אלף למד הי יוד ממ	אלף למד ממ	אלף למד ממ
ג' כלי זינה	ג' כלי דעת	ג' כלי חכמה	
אלף אלף הא אלף הא יוד	יוד הי ויו יה	יוד הי ואו הא	
אלף הא יוד הא	יוד הי ואו הי	יה יהו יהוה	
אלף הי יוד הא	יוד הה וו הה	יוד האואוהא	אוצר החכמה
א ה י ה	ג' כלי ס"ס	ג' כלי מסד	
ג' כלי גבורה	יוד האואוהא	א אר ארו ארוה	
יה	יה יהו יהוה	א ל ו ה	
אלף אלף למד אלף למד הי אלף	י ה ו ה	אלף למד	
למד הי יוד אלף למד הי יוד ממ	ג' כלי יסוד	ג' כלי נח	
יהוה	יאהדונהי	יהוה	
ג' כלי סוד	שין שין דלת	צ צב צבא	
אדני	שין דלת יוד	צבא	
ה צבאו צבאות	שין דלת יוד		
אות			

יכוין

הכונה בערבי וכו' יבטמדה חשלוס מוחין ראימא וכל המוחין דגדלוה דאבא וגם קטנות א' דיסו"ס באופן שנשחנה ליל פסח משאר הימים טובי' למעליותא עש"ב וא"כ מבואר מכאן כי הקטנות א' דיסו"ס נמשכין יחד אחר שנמשכו המוחין דאבא וכן ס"ל לידידינו הר' שד"ה יל"ו ובס' עלי נהר בד"כ פ"ב מסס הר"ד מאגא"ר ז"ל וז"ל אלהי אברהם יכוין להמשיך פ"א דגד"ב דא"י ופ"ה דגד"ב דאבא שסס וכו' ואח"כ יכוין להמשיך קו ימין דקט"א דחבונא פ"כ בחי' כלים ללמים מוחין נרנח"י וזה בכל דבר זטד"ז באלהי ילחק קו שמאל ואלהי יסקב קו אמנעי וכו' ודמיה המוחין דקט' מחיבת האל ואילך הם המו' דקט"א דחבו' קונה הכל אחר שנגמרים ליכנס כל המו' דגד"ב דאבא יכוין להמשיך כל כללות קט"א ד"י: בכל בחי' כלים ללמים מו' ונרנח"י כנו' ע"ש ועל סדר הזה סידרו כחם סידורים וילדינו הר' הנו' יל"ו אומר הטעם שסידרו כסדר הנו' הוא שס"ל כדרך ליל פסח שנכנס קו ימין דא"י בכוס א' ואחריו הכרפס שנכנס קט"א דחבו' **אצל לא דמי** לליל פסח יען כי ס"ל לסרש"ש זל"ה"ס (בסקדמה הגדה דליל

סידור תפילה להרש"ש יז

יכוין להמשיך כללות ה"ח דדעה החתון ליסוד דז"א ולהוליא הכ"ס דח"ת ונ"ה דחסדים דז"א מיסוד דאימא ועס מתרבה אורם ונגדלים ונכפלת הארעס ולהמשיכס ליסוד דז"א ולהמשיך מהדעה אח ה"ג ליסוד דז"א מחסא לעילא הב' ^{אח"ח 6004} ^{אוצר החכמה}
 חתונים דמו"ג לנ"ה דיסוד והסנ"ה לחג"ת שביסוד :

ב"ש דח"ת ונ"ה דחסדים.

כללות ה"ח

יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה	
יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה	
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לנ' כלי יסוד דז"א

יאהדונהי

שין שין דלת שין דלת יוד

שין דלת יוד

לסמטיק

דליל פסח) זבליל פסח זכום א' נכנס קו ימין של ו"ק דאו"א שנק' ב' אי' דכללות ולכן זכרפס יכולים להמשיך קט"א דחבונה ולא כן זחס' ליל פסח מ"ש בזידור אי' הוא על כללות ג"ר ו"ק של אי' ומ"ש אבא הוא על כללות ג"ר ו"ק של אבא והרב זלה"ה זע"ח ש' העקידים פ"ז קחב שס שאבא דוחס הקלי' ולא אי' יעוש"ב פכד"ק. עוד דונמא לזה מ"ש הרש"ס זלה"ה זע"ח שס סופ"ז וז"ל ונלפ"ד לומר כי לעיל מיירי בזמן שבאים לזו"ן מו' מלך זינה דאי' לבד שאז אינס חוזרים פכ"פ עד בא להם מו' מלך זינה דאבא והכא מיירי בזמן שבאים להם מוחין מלך זינה דאי' וזינה דאבא שהם זחוי' נשמה דנשמה וכשמה דחיס ואז חוזרים פכ"פ ומזדווגים ואשמועינן הכא כי אע"פ שעדיין לא נגמר כניסת המוחין לא דאבא ולא דאי' כבר הם יכולים לחזור פכ"פ ולהזדווג פ"ש א"כ נמלא כי כיון שנמשכו ו"ק דאו"א שנק' זסס אימא אז אין הקליפות יכולים להחאחו במו' דקט' ולפיכך כאן זחפלה זרכין אנו לסמטיק המוחין דאבא ואחיכ להמשיך הקט' ולכן סדרני ער"ז וא"ש ההי"ב.

ד' ופסח

סידור תפלה להרש"ש

סא

האר

פנימיות דפנימיות

לעשות י"ג ת"ד מהארט הכז"ד
המאירים דרך פי היסוד דאימא
ומאירים צתי' א'.

אל שדי אל הב' כלול צו. דעת
חכמה

אל יהוה **אל יהוה**
צינה

אל אדני **אל אדני**
רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת גוצר חסד לארפים
נושא עון ופשע וחטאה ונקא

יכוין להעלות לאה לכנגד שורטה אחורי הדעת ולהאיר לה מג"ר דגדלות לתקן דעת
שלה גם יכוין לדחות מוחין דקטנות ק"ך לגרון דפרלויף אמלטי.

חכמה

אלה למד הי יוד ממ
דעת דחסדים

אלה למד הא יוד ממ

להאיר מ"ה אל ל"ה אלהים דקטנות
דעיבור ויניקה.

אל שדי דעת

חכמה

אל יהוה **אל יהוה**
צינה

אל אדני **אל אדני**

אלהים אלהים אלהים
אלהים אלהים

ומאירים הג' היות דגדלות צג'
מוחין דקטנות ונעשים ג' יב"ק.
יאהלוההים יאהלוההים
יאהלוההים

חילוניות דפנימיות

להמשיך אור מאו"פ דאימא לט' ת"ד
דז"ח שהס ט' היות.
ל"ו אותיות גי' הא"ל.

יהוה **יהוה** **יהוה**

ארך אפים ורב חסד

יהוה **יהוה** **יהוה**

נושא עון ופשע ונקא

יהוה **יהוה** **יהוה**

פוקד על שדשים ועל רבעים

יכוין להעלות לאה לכנגד שורטה אחורי הדעת ולהאיר לה מג"ר דגדלות לתקן דעת
שלה גם יכוין לדחות מוחין דקטנות ק"ך לגרון דפרלויף אמלטי.

אלה למד הה יוד ממ
דעת דגבו' **אלה למד הא יוד ממ**

לדחות פרקין אמלטיים דאי' לגרון דפנימי

אהיה **אהיה**

יהוה **יהוה**

צינה

חכמה

אלה הי יוד **אלה הי יוד**

אלה הי יוד **אלה הי יוד**

אלה הא יוד **אלה הא יוד**

אלה הה יוד **אלה הה יוד**

אהיה **אהיה**

יהוה **יהוה**

גבורות

חסדים

אלף הי וו **אלף הי וו**

אלף הה וו **אלף הה וו**

אלף הא וו **אלף הא וו**

אלף הה ואו **אלף הה ואו**

סידור תפילה להרש"ש

הגדול

פנימיות דפנימיות

כ' לירופים

לדחות קו ימין דמוחין דקטנות לחסד.

ג' כלי חסד (3)
 אֵל אֵלֹהִים אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים אֵלֹהִים אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים אֵלֹהִים אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים אֵלֹהִים אֵלֹהִים

(4) אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים

אלה למד הי יוד ממ

יוד הי ויו
 יוד הי ואלו
 יוד הא ואלו
 יוד הה ויו

ג' כלי חסד
 אֵל אֵלֹהִים אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים אֵלֹהִים אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים אֵלֹהִים אֵלֹהִים

לדחות חסד דמוחין דאי' לחסד דז"א.
 ונלח לנלח דז"א.

ג' כלי נלח (ג)
 אֵלֹהִים אֵלֹהִים אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים אֵלֹהִים אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים אֵלֹהִים אֵלֹהִים

אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים

לחזור ולהוליא אור החזור דפרק עליון
 ופרק אמלעי דחסד דז"א. (ד) ולהעלוהו
 כנגד פרק א' דהגרונ דז"א. לבנות
 ולתקן חסד ונלח דלחה.

יוד הי ויו
 יוד הי ואלו
 יוד הא ואלו
 יוד הה ויו

חילוניות

(א) א"ה ובקלת סידורים אין כהוצים הנרנח"י אלו צמו' דקט' כלל ובסידור
 הקלר כהוצים שם צג' מקומות שהם צמלות הגדול הגבור והנורא כמס"ל
 שנמשכין צג' מלות אלו לחג"ת אבל צירידתן לצש"ת ולנה"י אין כתוב שם
 הנרנח"י ההם ואולי סמכו על המעיין כן נלע"ד :

(3) א"ה צס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דנלח עם פ"ת דחסד דז"א
 לחצרו עם פ"א דנלח דאימא ועי"ז נעשה ספירת חסד דז"א כלולה מג"פ :
 (ג) א"ה צס"ה כ"כ יכוין להעלות צ' פרקין תתאין דנלח דז"א לחצרו
 עם פ"ת דנלח דאימא ועי"ז נעשה ספירת נלח דז"א כלולה מג"פ.
 (ד) א"ה ר"ל פ' אמלעי להעלותו לפ"ע ופ"ע להעלותו לגרון דז"א. עיין
 בע"ח ט' יעקב ולחה פ"ה :

סידור תפלה לדרש"ש כא

ולחמשי' עוד פ"ס עם הנקודה שבה נשלם כחר שלה ל"ס מאחורי מנ"ש דח"ת דז"א ולקחת הנוק' כ"ב אחיון מז"א ובהם נקלמים רמ"ח חזריה ומכללוחם נעשה כלי יסודה. וגי' לוקחת ה"ג מנלפך והם המוחין שבה. וכללוחם שביסוד הם המ"ן שבה ופחה נעשה החוץ הא' שבה הנק' ירושלים.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
 י"ן ליר ודלת שביסודה גי' כ"ב **מנצפך** מ"ן שביסודה

בְּאַהֲבָה יכוין למסור עצמו עק"ה ולהטלוח נשמחו למ"ן להיכל אהבה דסק"ק

דא"א דבריאה.

ולברר מהק"ק הנו' **מאנ"ך** דרפ"ח דא"פ דפניס דכח"ב דה"פ (* חכמה דזו"ן **אוצר החכמה** ¹⁶⁰⁰⁴ ולהטלוחם עם נשמחו לזו"ן

<p>רפ"ח יוד הי ויו הי יוד הי ואלו הי יוד הי ואלו הי יהוה יוד הא ואלו הא י יה ידו יהוה</p>	<p>יאא סקילה יוד הי ויו הי הדה שריפס יוד הי ואלו הי ו ג י הכג יוד הא ואלו הא היה מנק יוד הה וו הה</p>
---	---

לפטלות ב' ללמי המוחין דאחור ופניס דאחור די"ס דחכמה דכח"ב דז"א עם הנו' עם נשמח יסוד דא"א ע"ג רישא דז"א.

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

(* א"ס עיין בס' סלי נהר דכ"ס ע"ג וז"ל גם מ"ש (מתורקו של סר' החסיד מהר"ד מאגאר זלה"ה) בתיבת באהבה לפטלות מן וכו' לברר וכו' דה"פ **ן דספח** **כינה**

סידור תפלה לרש"ש

יוד הי ויו הי אלה הי יוד הי
אלה הי יוד הי

16004 ת"ת

אוצר החכמה

יוד הא ואו הא יוד הו הו הו
אלה הא יוד הא אלה הו הו הו

לנ' כלי בינה	לנ' כלי דעת	לנ' כלי חכמה
אלף אלף הא אלף הא יוד	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הא
אלף הא יוד הא	יוד הי וואו הי	יה יהו יהוה
אלה הא יוד הא	יוד ההו הו הה	יוד האוואו הא

ולפסחך סמו' דבינות וגבורות דב' ללמי סמו' סמו' טס המלכויות שהם הריבוטים
טס סכרנמ"י לחמ"ן בג"ס דס"י דפרלוק רחל :

אלהיה

יהוה

י יה יהו יהוה

אלהיה אלהיה

יהוה יהוה

י יה יהו יהוה

אלהיה אלהיה

יהוה יהוה

י יה יהו יהוה

אלהיה אלהיה

יהוה יהוה

י יה יהו יהוה

ג' כלי כתר דנוק'

יוד יוד הא יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

בינה ומחמה רז"ן דאו"פ דפני' וכו' יש להרגיש כיון דפ"י קדוש היום כבר נכנס
גד' א' א"כ י"ל שנכנס בכל בחינותיו בחי' מו' דאו"פ ומהיכן יש לנו לומר דבחי'
מו' דפניס פדיין לא נכנס וכן נראה (וכן סדרני) מפשט דברי נ"ש כ"ז ע"ב.
א"א נ"י וסליעור אליעזר ידיד הלוי

לזה מהסדר שכתוב בבוסות יכוין שכבר היה גד"א וכו' ובנוק' כתוב ועתה יכוין להמשיך לנוק' וכו' אלא שבהקדמת הרד"מ כתוב בהדיא שם שגם בנוק' יכוין שכבר היה וכו' עי"ש). ובכריעות וזקיפות דתחלת הברכה לגדלות ב' צריך לכוין להמשיך הו"ק והג"ר לו"ק וג"ר דו"א ומשם לנוק', אבל בגד"א הם כבר בו"א מכח קדושת היום ובכריעות וזקיפות אנו מעלים את הנוק' מבריאה ומאירים לה ממוחין הנו', וגם בסדר כתוב כפי' ו"ק וג"ר דאימא עילאה לבר, וכצ"ל נמי מ"ש גבי הארת הנוק' מאל עליון ואילך כללות או"פ דאחור דה"פ בינה וכו' דנוק' וכו'.

גם מ"ש כתיבת באהבה להעלות מ"ן וכו' לברר וכו' דה"פ בינה וחכמה דזו"ן דאו"פ דפנים וכו', יש להרגיש כיון דע"י קדושת היום כבר נכנס גדלות א' א"כ י"ל שנכנס בכל בחינותיו בחינת מוחין דאחור ופנים, ומהיכן יש לנו לומר דבחינת מוחין דפנים עדיין לא נכנס י", וכן נראה מפשט

ופנים שהם מוחין וכו', צ"ל דאחור ופנים דפנים וכו'.

גם מ"ש וגם מוחין דפנים ואחור וכו', צ"ל דפנים דאחור וכו'.

גם מ"ש בנקו' פנים ואחור דאחור ונקו' אחור ופנים דפנים וכו', צ"ל בנקו' פנים דאחור ונקו' אחור"פ דפנים וכו'.

כ"א ע"ב ב. מ"ש שהארת ו"ק או ג"ר דאימא וכן דאבא" הנמשכים בברוך אתה ה' הם מוחין דגד"א וגד"ב ונוק' העולה מבריאה לאחורי תנה"י הם ה"פ בינה וה"פ חכמה דיעקב ורחל. דברים תמוהים הם, דהרי כבר נמשכו מכח קדושת היום גד"א דישסו"ת ונכנסו בעצם בתוך ז"א וכמ"ש במלת ישראל, וא"כ ממילא עלתה הנוק' המתייחסת לגד"א מבריאה ולקחה המוחין. ואפשר ליישב דכיון דהקט"א עדיין לא נכנס אלא באלהי אברהם וכו', א"כ גם הנוק' לא עלתה מבריאה מכח קדושת היום אף למה שנוגע לגד"א (וראה

ט. שד"ה: נלע"ד שאין צורך להגיה. ועיין מ"ש לקמן דף כ"ד סוף ע"ד [בדפו"י, ואצלינו לקמן עמוד פ"ד] ותבין שכיון שנכנסו בינות וגבורות בעת הנסירה ונתלכשו בנה"י דאימא ג"כ מוכרח שיסתלקו אח"כ מתוך הנוק' כדי להתלכש תוך הודות ויסודות דאו"א כמו שהיו בתחילה, א"כ במלך עוזר צריך שיכנסו ד' צלמים תוך הנוק' שהם אחור ופנים דאחור ואחור ופנים דפנים (מכת"י).

י. המוקף הגהה בגליון מהרב המחבר זלה"ה.

יא. שד"ה: עיין נה"ש (דף כ"ט ע"א) [בגד"מ דף ל"ז ע"א] וז"ל, ואין תימה וכו' כי כן הוא הסדר האמיתי שכיון שאנחנו צריכים להמשיך כל הבחינות שנכנסו בליל פסח אחו"פ הרי הם מדריגה אחת צריך להמשיך בתחילה אחור דכולם ואח"כ פנים דכולם עכ"ל. ואם כדברי הרב המחבר הרנ"ה זלה"ה שמכח קדושת היום נכנס גדלות א' בכל בחינותיו אחו"פ, א"כ מה מביא ראיה השמ"ש זלה"ה מליל פסח, דלפי דבריו כליל פסח כעצמו נכנס גם הפנימיות דישסו"ת ואח"כ בערכית אנחנו ממשיכים אחור דאו"א, אלא ודאי מוכרח לומר שסובר הרש"ש שמכח קדושת היום אינו נכנס כי אם דוקא אחור דישסו"ת ובערכית עד באהבה אנחנו ממשיכים אחור דאו"א עילאין ובאהבה מבררין בירורי אחור ופנים דפנים דפרצוף ג' וד' ומעלין אותם לישסו"ת ולא"א עילאין עד רום המעלות לפרצופים העליונים המתייחסים להם וממשיכין אותם מלובשים בפנים דה"פ ישסו"ת ופנים דה"פ או"א עילאין בפרצוף הד' דנוק' דז"א, ואח"כ מסתלקים מן הנוק', ובכריעות ממשיכין אחור דאחור ואחור דפנים דאו"א וישסו"ת, ובזקיפות פנים דאחור ופנים דפנים דאו"א וישסו"ת כסדר החול וחס"ן דאחו"פ דפנים דחכמה של או"א וישסו"ת נמשך בכל קו ימין דז"א בברכת מגן, והבג"ה של אחו"פ דחכמה של שניהם בברכת אתה גבור נמשך בכל קו שמאל דאחו"פ דפנים דז"א, ובאתה קדוש נמשך קו האמצעי דאחו"פ דפנים דחכמה דשניהם ברת"י דחכמה דאחו"פ

דברי נה"ש דף ס"ג ע"ב [בנדר"מ דף ל"ד ע"ד] יב. גם כתוב באלהי אברהם וכו' ובגומל וכו' בפ"ת דנה"י המוחין דאבא ג' מלויים דע"ב ובפרקין אמצעיים ג' הווי"ת פשוטות וכו', ואף שכתוב שם ג' מלויי עם"מ ודאי הוא ט"ס וכונתם לשמות המוחין דאבא דסדר החול, וזה כמעט אינו אמת, דמי גילה לנו דשמות המוחין דאבא דגד"ב הם שוים לגד"א בזה, ואף דבשמות עם"מ"ב שוים הם, כאלו מנלן. ועיין בר"ה אות י"ד.

ג. גם מ"ש בברכת אבות כונת חיצוניות דפנימיות ופנימיות דחיצוניות והיא היתה כתובה בסידור שהעתקתי ממנו על הגליון מבחוץ בכתב משונה מהכתב של פנים ואני הכנסתיה לפנים, ואף שיש לערער ע"ז דאפשר דבמנחה וערבית של כל ימי החול אין לכוין בהם אלא דוקא בכונת פנימיות דפנימיות בכלים האמצעיים במנחה והחיצוניים בערבית, וכן נראה מסידור החול שבידינו שכתוב בק"ש באחד ו"ל, כיום יכוין לזווג או"א דחיצוניות דפנימיות ופנימיות דחיצוניות וכו'. וכן נראה ג"כ ממ"ש בתפלת ערבית דליל שב"ק כיום יכוין דחיצוניות דפנימיות וכו'. הן אמת

שכתוב בנהר שלום דף נ"ז ע"ב [בנדר"מ דף י"ט ע"ב] שכתב בק"ש יכוין לזווג או"א דפנימיות דחיצוניות דכלים אמצעיים דמנחה ע"ד הנו' בשחרית. מוכח מזה דשייכא כונת פנימיות דחיצוניות במנחה, וא"כ אף אנו נאמר דה"ה לחיצוניות דפנימיות במנחה, וה"ה נמי בק"ש ועמידה דערבית דמאי שנא. אלא זו היא שעמדה לנגדנו ג"כ מ"ש הרב אביגדור דף י' [בנדר"מ דף ג' סע"ב] שצריך* לכוין בתפלת המנחה בכלים האמצעיים ובערבית בכלים החיצוניים ככל כוונת דשחרית חוץ מכוונת המקיפין הנו' באלהינו ואלהי אבותינו כנודע ליודעי דעת, וסתם וחתם הדברים ולא פירש הטעם ומשמע מדבריו דכל"כ כוונת חיצוניות דפנימיות יש לכוין כדשחרית י'. ולמעשה אין אני מכוין בערבית ומנחה כי אם בפנימיות דפנימיות דשב ואל תעשה עדיף, ומ"מ בליל פסח אפשר דשאני התם דיש לכוונם עפ"י מ"ש בנה"ש דף ס"ג ע"א [בנדר"מ דף ל"ד ע"ד] דנמשכין בערבית דליל פסח כל המוחין דמדת לילה ויום וכו' עי"ש והיעב"א.

ד. מ"ש בתיבת באהבה דהק"ק דז"א דכריאה

כ"א ע"ג

דפנים דפרצוף הג' והד' בכל קו האמצעי דז"א. ובוה א"ש מ"ש בהקדמה מו"ר הרש"ש בסדר ההגדה בפנים זה הספר דף כ"ו תחילת ע"א [אצלינו עמוד צ'] ו"ל, יכוין בברכת הקידוש וכו' יכוין להעלות מ"ן מבירורי אורות וכלים דה"פ בינה דזו"ן וכו' עכ"ל. ואם כדברי הרנ"ה ז"ל שמוחין דפנים דישסו"ת נמשכו מכח קדושת היום, אם כן מה נשאר לנו לברר מה"פ בינה דזו"ן, אלא ודאי מוכרח לומר מה שנכנס מכח קדושת היום הוא דוקא אחו"פ דאחור דישסו"ת, אבל מוחין או"פ דפנים דישסו"ת אינם באים כי אם ע"י הסדר עם המוחין דאו"א עילאין, משו"ה כתב מו"ר הרש"ש בברכת הקידוש לברר ה"פ בינה דזו"ן ויעו"ר, ור"ל בירורי אחו"פ דפנים דה"פ בינה דזו"ן, ודו"ק (מכת"י). [כל דיבור זה בשינויי לשון הובא בכנסיה לשם שמים שבסוף ספר ענ"ה דפו"י והעתקנוהו בספר פאת השד"ה העומד לצאת לאור בע"ה כביאור על הסידור חלק ה' דף כ"א ע"א ד"ה בדברי המגיה וכו'. ועי"ש בהערה ממוה"ר יעקב משה הלל יצ"ו].

יב. שד"ה: גלע"ד שמדף ס"ו ע"ב וס"ו ע"א ובחדש כ"ט ע"א [בנדר"מ דף ל"ז ע"א] משם הראיה בהפך, מה שנמשך בליל פסח תחילה אחור דישסו"ת ודאו"א ובאהבה אחר שכבר נמשכו מוחין דאחור דשניהם אנתנו מבררים בירורי פנים דפרצוף הג' דישסו"ת ודפרצוף הד' דזו"ן הנתקנים ע"י פני' ישסו"ת ואו"א עילאין, וא"כ משם מוכח שמכח קדושת היום נכנס אחור דגדלות דוקא (מכת"י).

יג. אפשר לקרוא בכת"י אבל במקום דכל, והבוחר יבחר.

יד. אפשר לקרוא בכת"י כבשחרית במקום כדשחרית, והבוחר יבחר.